

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	<u>053 - 03.13</u>
Дата	<u>20</u> , <u>03</u> 202 <u>0</u> г.

Относно: Законопроект за мерките по време на извънредното положение, обявено с решение от 13 март 2020 г. на Народното събрание, № 054-01-24, внесен от Цвета Вълчева и група народни представители на 16 март 2020 г., приет на първо гласуване на 18 март 2020г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

за мерките по време на извънредното положение,
обявено с решение от 13 март 2020 г. на Народното събрание

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Наименованието на закона се изменя така: "Закон за действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г."

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за наименованието на закона: „Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г.“

Чл. 1. Този закон урежда извънредните мерки на територията на Република България за предпазване, ограничаване и преодоляване последиците от разпространението и заразата с вируса на COVID-19 за времето от 13 март 2020 г. до прекратяването на извънредното положение.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Чл. 1. Този закон урежда действията за предпазване и ограничаване на разпространението на заразата с вируса на COVID-19 на територията на Република България.

Комисията по принцип подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 1:

Чл. 1. Този закон урежда мерките и действията по време на извънредното положение на територията на Република България.

Чл. 2. (1) Въвеждат се следните противоепидемични мерки:

1. забраняват се посещенията в увеселителни и игрални зали, дискотеки, барове, ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафенета, сладкарници и големи търговски центрове тип МОЛ, с изключение на банковите и застрахователните офиси, хранителните магазини и аптеките в тях. На ресторантите и заведенията за бързо обслужване се разрешават доставки на адрес при строго спазване на санитарно-хигиенните изисквания. Неупоменатите по-горе търговски дейности продължават да функционират по досегашния ред при строго спазване на санитарно-хигиенните изисквания;

2. забраняват се учебните занятия и всички извънкласни мероприятия (занимални, клубове, зелени училища, екскурзии и други) в училищата, университетите и в другите обучителни институции и организации. При възможност се въвежда дистанционна форма на обучение;

3. забраняват се посещенията на децата в детските ясли и детските градини;

4. забраняват се всякакви групови форми на дейност и работа с деца и ученици извън системата на предучилищното и училищното образование които се организират и провеждат от физически и юридически лица, независимо от правно-организационната им форма;

5. забранява се провеждането на всякакъв вид масови мероприятия, включително спортни, културно-развлекателни и научни (кина, театри, концерти, музеи, конференции, спортни и СПА центрове, фитнес зали и други);

6. забраняват се плановите детски и женски консултации, профилактичните прегледи, профилактичните имунизации, приема и провеждането на планова оперативна дейност, включително и присаждането на органи от живи и трупни донори, както и свижданията във всички лечебни заведения;

7. забраняват се обученията и командировките в страната и чужбина;

8. забраняват се свижданията в местата за лишаване от свобода и в арестите, както и извеждането на лишените от свобода за работа на обекти извън местата за лишаване от свобода;

9. българските граждани, планиращи пътувания извън страната, задължително сключват медицински застраховки;

(2) При необходимост, по препоръка на Националния оперативен щаб, създаден със заповед № Р-37/26.02.2020 г. на министър-председателя на Република България, със заповед на министъра на здравеопазването могат да се установяват допълнително по-тежки противоепидемични мерки.

Предложение от нар. пр. Десислав Чуколов и група народни представители:

В чл. 2 се създава нова т. 10 със следното съдържание:

„10. министъра на финансите издава методика за максимално допустимите цени на стоките и услугите от Малката потребителска кошница.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Валери Симеонов:

Член 2 се изменя така:

„Чл. 2. Министърът на здравеопазването може да въвежда противоепидемични мерки, включително но не само:

1. забрана на посещението на заведения за хранене и развлечения, търговски обекти и други;
2. забрана на посещението и обучението в образователни институции, организации и дейности на деца, ученици, студенти и други;
3. забраняват се плановите здравни дейности и посещения в лечебни заведения;
4. режимът в местата за лишаване от свобода;
5. ограничения при излизания извън дома, пътувания и командировки в страната и чужбина, както и свободното придвижване на граждани и моторни превозни средства;
6. въвеждане на полицейски час.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Александър Иванов и група народни представители:

Чл. 2. (1) Въвеждат се следните противоепидемични мерки:

1. Забраняват се посещенията в увеселителни и игрални зали, дискотеки, барове, ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафенета, сладкарници и големи търговски центрове тип

МОЛ, с изключение на офисите на доставчиците на платежни услуги, офиси за заплащане на комунални и битови сметки, застрахователните офиси, хранителните магазини и аптеките в тях. На ресторантите и заведенията за бързо обслужване се разрешават доставки на адрес при строго спазване на санитарно-хигиенните изисквания. Неупоменатите по-горе търговски дейности продължават да функционират по досегашния ред при строго спазване на санитарно-хигиенните изисквания.

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В чл. 2, ал. 1, т. 7 накрая се добавя „с изключение на командировките в страната до стратегически обекти, които са от значение за националната сигурност на Република България и които са част от критичната инфраструктура, съгласно Постановление № 181 от 20 юли 2009 г., изменено с постановление № 3 на МС от 10.01.2013 г.

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група народни представители:

В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 6 след думата „оперативна“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на онкологичните,“, а след думата „органи“ се добавя „и клетки“.

2. Ал. 2 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Чл. 2. Министърът на здравеопазването извън случаите по Закона за здравето по предложение на Националния оперативен щаб може да въвежда и други временни протиепидемични мерки и ограничения.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 2:

Чл. 2. Министърът на здравеопазването освен по Закона за здравето може да въвежда и други временни мерки и ограничения, определени в закон.

Чл. 3. До прекратяването на извънредното положение всички процесуални срокове по висящите съдебни, арбитражни, административни и изпълнителни производства спират да текат, освен тези по наказателните производства.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група народни представители:

В чл. 3 се създава изречение второ: „Спират да текат и всички давностни срокове, както и сроковете в производствата по предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Чл. 3. За срока от 13 март 2020 г. до отмяна на извънредното положение спират да текат:

1. процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете за производствата, определени в решение на колегията на Висшия съдебен съвет във връзка с обявеното извънредно положение;

2. давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права на гражданите, с изключение на сроковете по Наказателния кодекс, Закона за административните нарушения и наказания, по дисциплинарни производства и сроковете за обжалване на административни актове;

3. сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар. пр. Александър Иванов по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 3, т. 3 накрая се добавя : „с изключение на производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 3:

Чл. 3. За срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат:

1. процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по наказателни дела за налагане на мерки за принуда и по Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест;

2. давностните срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по Наказателния кодекс и Закона за административните нарушения и наказания;

3. сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства, с изключение на производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове;

4. сроковете по глава пета, раздел I и III, глава осма, раздел V, глава десета и глава дванадесета, раздел I, II и IV от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с изключение на срока по чл. 38, ал. 1, т. 2 от същия закон;

5. сроковете по чл. 175в, ал. 1 – 3 от Закона за съдебната власт, с изключение на срока по чл. 175в, ал. 1, т. 2 от същия закон.

Предложение от нар. пр. Десислав Чуколов и група народни представители:

1. Създава се нов чл. 4:

„Чл. 4. До прекратяване на извънредното положение всички лица по чл. 2 и чл. 3 от Закона за кредитните институции, дават възможност на всички свои клиенти да отложат плащанията по потребителски, ипотечни и жилищни кредити, както и кредити за микро, малки и средни предприятия, корпоративно кредитиране, включително и вноски по кредитни и бизнес кредитни карти.“

2. Създава се нов чл. 5:

„Чл. 5. За периода на извънредното положение не се начисляват лихви по главници по потребителски, ипотечни и жилищни кредити, както и кредити за микро, малки и средни предприятия, корпоративно кредитиране, включително и вноски по кредитни и бизнес кредитни карти, както по кредити отпуснати от финансови институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции.“

3. Всички останали членове се преномерират.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Искрен Веселинов и група народни представители:

Създава се нов чл. 4:

„Чл. 4. До прекратяването на извънредното положение спират да текат всички срокове:

1. по кредити на физически лица;

2. по кредити на юридически лица и еднолични търговци, чиято дейност е затруднена или временно прекратена поради прилагането на противоепидемичните мерки по чл. 2. Редът за установяване на това обстоятелство се определя с акт на Българската народна банка.”

Чл. 4 става съответно чл. 5 и останалите се пренареждат.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Създава се нов чл. 4:

Чл. 4. (1) Сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3 и по данъчните закони, които са свързани с упражняване на права или задължения на гражданите и изтичат по време на действие на този закон, спират да текат. След отмяна на извънредното положение срокът се удължава със срока, предвиден в съответния закон. Когато срокът е фиксиран в закон с определена дата и изтича по време на действие на този закон, се удължава с един месец считано от деня на отмяната на извънредното положение.

(2) Сроковете за произнасяне на държавните и местните органи в изпълнение на техните правомощия, които изтичат по време на действие на този закон, се удължава със срока, предвиден в съответния закон. Когато срокът е фиксиран в закон с определена дата и изтича по време на действие на този закон, удължава с един месец считано от деня на отмяната на извънредното положение, освен ако е предвидено друго.

(3) Държавните и местните органи обявяват по подходящ начин промяната в сроковете, предвидени в ал. 1 и 2.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде нов чл. 4:

Чл. 4. Удължават се с един месец от отмяната на извънредното положение:

1. сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти;

2. действието на административните актове, което е ограничено със срок и изтича по време на извънредното положение.

Чл. 4. (1) Прекратяват се всички обявени процедури по публична продан и въвод във владение, обявени от държавните съдебни изпълнители и от частните съдебни изпълнители. След прекратяване на извънредното положение тези производства се образуват и обявяват отново.

(2) Спира се налагането на запори на банкови сметки на физически лица, на запори върху трудови възнаграждения и пенсии, както и извършването на описи на движими и недвижими вещи собственост на физически лица.

(3) Ограничават се нотариалните удостоверявания до спешните и неотложни заверки, като Нотариалната камара осигурява поне един дежурен нотариус за съответния нотариален район при спазване на санитарно-хигиенните изисквания.

Предложение от нар. пр. Валери Симеонов:

В чл. 4, ал. 2 се изменя и придобива следната редакция:

„(2) Спира се налагането на запори на банкови сметки на физически лица, на запори върху трудови възнаграждения и пенсии, както и извършването на описи на движими и недвижими вещи, собственост на физически лица, с изключение на случаите за издръжка.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група народни представители:

В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на тези по вземания за издръжка, възнаграждения и обезщетения за работа, и обезщетения за вреди от непозволено увреждане“.

2. Ал. 3 се изменя така:

„(3) Ограничават се нотариалните производства до неотложни такива, при спазване на предписаните санитарно хигиенни изисквания, като Нотариалната камара осигурява поне един дежурен нотариус в съответния съдебен район на действие.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Чл. 4. (1) Спират се всички обявени публични продани и въводи във владение, обявени от държавните и частни съдебни изпълнители. След отмяната на извънредното положение публичните продани и въводите във владение се насрочват отново.

(2) По време на действие на този закон не се налагат заповори на банкови сметки на физически лица и на лечебни заведения за болнична помощ, заповори върху трудови възнаграждения и пенсии, както и извършването на описи на движими вещи и недвижими имоти, собственост на физически лица, освен за задължения за издръжка и за вреди от непозволено увреждане.

(3) Ограничават се нотариалните удостоверения до спешните и неотложни заверки. Нотариалната камара осигурява дежурни нотариуси при съотношение най-малко един нотариус на 30 000 жители за съответния район.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 4, който става чл. 5:

Чл. 5. (1) Спират се всички обявени публични продани и въводи във владение, обявени от държавните и частните съдебни изпълнители. След отмяна на извънредното положение публичните продани и въводите във владение се насрочват наново, като не се дължат нови такси и разноски.

(2) Не се налагат заповори на банкови сметки на физически лица и на лечебни заведения за болнична помощ, заповори върху трудови възнаграждения и пенсии, обезпечителни мерки върху медицинска апаратура и оборудване, както и извършването на описи на движими вещи и недвижими имоти, собственост на физически лица, освен за задължения за издръжка, за вреди от непозволено увреждане и за вземания за трудови възнаграждения.

(3) Ограничават се нотариалните производства до неотложни такива при спазване на санитарно-хигиенните изисквания. Нотариалната камара осигурява дежурни нотариуси при съотношение най-малко един нотариус на 50 000 жители за съответния район.

Предложение на нар. пр. Христиан Митев и Анна Александрова по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Чл.... Не се прилагат последиците от забава за плащане на задължения на частноправни субекти, включително лихви и неустойки за забава, както и непаричните последици, като предсрочна изискуемост, разваляне на договор и изземване на вещи.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов чл. 6:

Чл. 6. До отмяната на извънредното положение не се прилагат последиците от забава за плащане на задължения на частноправни субекти, включително лихви и неустойки за забава, както и непаричните последици, като предсрочна изискуемост, разваляне на договор и изземване на вещи.

Чл. 5. (1) Всички работодатели в зависимост от спецификата и възможностите на съответната трудова дейност въвеждат дистанционна форма на работа за служителите си. Ако това е невъзможно, работодателите организират провеждането на засилени противоепидемични мерки в работните помещения, в т.ч. филтър, дезинфекция и проветряване, инструктаж за спазване на лична хигиена на персонала и не допускат служители или външни лица с прояви на остри заразни заболявания.

(2) Ръководителите на административни структури и работодателите осигуряват безопасни и здравословни условия за работа на работните места и удостоверяват безпроблемното функциониране на съответното работно място с отчитане на свършената работа.

Предложение от нар. пр. Валери Симеонов:

Чл. 5 се заличава. Останалите разпоредби се преномерират съответно.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група народни представители:

Чл. 5 се изменя така:

„Чл. 5 (1) Работодателите и органите по назначаване, в зависимост от спецификата и възможностите на съответната трудова дейност, въвеждат надомна форма на работа и/или работа от разстояние за работниците и служителите си, а когато това е невъзможно, организират провеждането на засилени противоепидемични мерки в работните помещения, в т.ч. филтър, дезинфекция и проветряване, инструктаж за спазване на лична хигиена на персонала и не допускат служители или външни лица с прояви на остри заразни заболявания.

(2) При въвеждане на надомна работа и/или работа от разстояние в случаите по ал.1 работодателите и органите по назначаване осигуряват необходимите предпоставки за обезпечаване на трудовия

процес, включително по отношение на безопасните и здравословни условия на труд, а работниците и служителите отчитат извършената работа.

(3) Контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 от Кодекса на труда, по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации, могат да спират дейността на предприятия, производства и обекти, в случаите, в които се установи, че не са предприети необходимите противоепидемични мерки в работните помещения.

(4) Работниците и служителите имат право да откажат изпълнението или да преустановят работа, когато работодателят или органът по назначаване не е осигурил необходимите противоепидемични мерки на работното място. В тези случаи те имат право на обезщетение по чл. 219, ал.1 от Кодекса на труда.“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Чл. 5. Работодателите и органите по назначаване в зависимост от специфичния характер на работа и възможността за нейното обезпечаване може да възлагат надомна работа или работа от разстояние за работниците и служителите си. Условиата и редът за възлагане, изпълнение и контрол се определят със заповед на работодателя или органа по назначаване.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Менда Стоянова и група народни представители:

По чл. 5:

При обявено извънредно положение на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България работодателят има право да предостави до една втора от платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие.

При обявено извънредно положение на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България органът по назначаване има право да предостави до една втора от платения годишен отпуск на държавния служител и без негово съгласие.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 5, който става чл. 7:

Чл. 7. (1) Работодателите и органите по назначаване в зависимост от специфичния характер на работа и възможността за нейното обезпечаване може да възлагат надомна работа или работа от разстояние на работниците и служителите си без тяхно съгласие, освен когато това е невъзможно. Условиата и редът за възлагане, изпълнение и контрол се определят със заповед на работодателя или органа по назначаване.

(2) Работодателите и органите по назначаване може да предоставят до една втора от платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Създава се нов чл..

Чл. ... (1) Държавните и местните органи, приели или издали подзаконовни нормативни актове или административни актове, може с решение да удължат и спрат предвидените в тях срокове.

(2) Решението по ал. 1 се обявява по подходящ начин.

(3) Оспорването на решението по ал. 1 не спира неговото изпълнение.

Предложението е оттеглено.

Чл. 6. (1) До прекратяването на извънредното положение сроковете по глава пета, раздел I и III, глава осма, раздел V, глава десета и глава дванадесета, раздел I, II и IV от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество спират да текат.

(2) До прекратяването на извънредното положение не се прилагат изискванията за получаване на месечни социални помощи се обвързвана чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане.

Предложение от нар. пр. Валери Симеонов:

В чл. 6, ал. 2 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Хасан Адемов:

В чл. 6, ал. 2 думите „се обвързана“ се заменят с частицата „по-“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 6, но предлага да бъде отхвърлен, тъй като ал. 1 е отразена в чл. 3, т. 4, а ал. 2 в чл. 12.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Създават се чл...:

Чл. .. (1) Въведените ограничения за полагане на извънреден труд и за неговата продължителност не се прилагат за работниците и служителите на намалено работно време, които оказват или подпомагат оказването на медицинска помощ, съответно за държавните служители, които по длъжностна характеристика или разпореждане на ръководител подпомагат оказването на медицинска помощ.

(2) Полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението полагат извънреден труд над ограниченията по чл. 187, ал. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи след изрично писмено съгласие на държавния служител. Недаването на съгласие не е основание за търсене на дисциплинарна отговорност.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде чл. 8:

Чл. 8. (1) Въведените ограничения за полагане на извънреден труд и за неговата продължителност не се прилагат за работниците и служителите на намалено работно време, които оказват или подпомагат оказването на медицинска помощ, съответно за държавните служители, които по длъжностна характеристика или разпореждане на ръководител подпомагат оказването на медицинска помощ.

(2) Полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението полагат извънреден труд над ограниченията по чл. 187, ал. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи след изрично писмено съгласие на държавния служител. Липсата на съгласие не е основание за търсене на дисциплинарна отговорност.

Предложение на нар. пр. Димитър Лазаров по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Създават се чл.:

„Чл.....Военнослужещите от въоръжените сили при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, съвместно и/или

координирано с други органи могат да участват в прилагането на противоепидемични мерки и ограничения на територията на страната, на отделен регион или на контролно-пропускателен пункт.

Чл..... Военнослужещите от въоръжените сили имат право да:

- 1. извършват проверки за установяване самоличност на лице;*
- 2. ограничават придвижването на лице до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи, за което има данни, че е отказало или не изпълнява мерките по чл. 61 и 63 от Закона за здравето, за което се съставя двустранен писмен протокол;*
- 3. спират превозни средства до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи;*
- 4. ограничават придвижването на лица и превозни средства на контролно-пропускателен пункт;*
- 5. използват физическа сила и помощни средства, само когато това е абсолютно необходимо.“*

Чл.... Със заповед на министъра на отбраната по мотивирано предложение на началника на отбраната срокът на командировката по чл. 71, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или удължения срок по чл. 71, ал. 4 от същия закон, може да бъде удължен без съгласието на военнослужещия до отмяната на извънредното положение.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създадат чл. 9, 10 и 11:

Чл. 9. Военнослужещите от въоръжените сили при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, съвместно и/или координирано с други органи може да участват в прилагането на противоепидемични мерки и ограничения на територията на страната, на отделен регион или на контролно-пропускателен пункт.

Чл. 10. Военнослужещите от въоръжените сили имат право да:

- 1. извършват проверки за установяване самоличност на лице;**
- 2. ограничават придвижването на лице до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи, за което има данни, че е отказало или не изпълнява мерките по чл. 61 и 63 от Закона за здравето, като се съставя двустранен писмен протокол;**
- 3. спират превозни средства до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи;**
- 4. ограничават придвижването на лица и превозни средства на контролно-пропускателен пункт;**
- 5. използват физическа сила и помощни средства, само когато това е абсолютно необходимо.**

Чл. 11. Със заповед на министъра на отбраната по мотивирано предложение на началника на отбраната срокът на командировката по чл. 71, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или удълженият срок по чл. 71, ал. 4 от същия закон, може да бъде удължен без съгласието на военнослужещия до отмяната на извънредното положение.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Чл.... Изискванията за получаване на месечни социални помощи по чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане не се прилагат по време на действие на този закон.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар. пр. Христиан Митев по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Чл. 12. (1) Изискванията за получаване на месечни социални помощи по чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане не се прилагат. По преценка на кметовете на общини, при доказана необходимост, се прилага разпоредбата на чл. 2, ал. 4, т. 1 от Закона за социално подпомагане в частта относно полагане на общественополезен труд, само за осъществяване на дезинфекция при спазване на съответните санитарно - хигиенни изисквания.

(2) Изискванията за получаване на месечни семейни помощи по чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца не се прилагат.

(3) Срокът на всички месечни семейни помощи, отпуснати на основание чл. 7 и чл. 8е от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 февруари 2020 г. до отмяната на извънредното положение, се удължава служебно до края на месеца, в който е отменено извънредното положение.

(4) Сроковете по чл. 8в, ал. 5, чл. 10, ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 1-7, ал. 2 и ал. 3 от Закона за семейни помощи за деца, които изтичат в периода от 1 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение, се удължават служебно с един месец от отмяната на извънредното положение.

(5) В случай че сроковете на валидност на издадените заповеди за настаняване в специализирани институции и социални услуги в общността от резидентен тип, делегирани от държавата дейности и местни дейности изтичат в периода от 1 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение, се удължават служебно с един месец от отмяната на извънредното положение.

(6) По време на извънредното положение, както и до три месеца след неговата отмяна, изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане и кметовете на общини нямат право поради липса на потребители да закриват или да намаляват капацитета на социални услуги, делегирани от държавата дейности и местни дейности, с изключение на специализираните институции за деца.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде чл. 12:

Чл. 12. (1) Изискванията за получаване на месечни социални помощи по чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане не се прилагат. По преценка на кметовете на общини, при доказана необходимост, се прилага разпоредбата на чл. 2, ал. 4, т. 1 от Закона за социално подпомагане в частта относно полагане на общественополезен труд, само за осъществяване на дезинфекция при спазване на съответните санитарно - хигиенни изисквания.

(2) Изискванията за получаване на месечни семейни помощи по чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца не се прилагат.

(3) Сроктът на всички месечни семейни помощи, отпуснати на основание чл. 7 и чл. 8е от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 февруари 2020 г. до отмяната на извънредното положение, се удължава служебно до края на месеца, в който е отменено извънредното положение.

(4) Сроковете по чл. 8в, ал. 5, чл. 10, ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 1-7, ал. 2 и ал. 3 от Закона за семейни помощи за деца, които изтичат в периода от 1 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение, се удължават служебно с един месец от отмяната на извънредното положение.

(5) Сроковете на валидност на издадените заповеди за настаняване в специализирани институции и социални услуги в общността от резидентен тип, делегирани от държавата дейности и местни дейности, които изтичат в периода от 1 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение, се удължават служебно с един месец от отмяната на извънредното положение.

(6) По време на извънредното положение, както и до три месеца след неговата отмяна, изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане и кметовете на общини нямат право поради липса на потребители да закриват или да намаляват капацитета на социални услуги, делегирани от държавата дейности и местни дейности, с изключение на специализираните институции за деца.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Създават се чл...:

Чл... . (1) По време на действие на този закон се спира откриването на обществени поръчки и конкурси за проект, а за откритите до влизането в сила на този закон сроковете спират да текат.

(2) Алинея 1 не се прилага когато:

1. е необходимо неотложно възлагане на обществени поръчки за осигуряване на живота или здравето на гражданите, националната сигурност или отбраната на страната, или

2. обществената поръчка е свързана с изпълнението на мерките по време на извънредното положение.

(3) Извън случаите по ал. 2, обществени поръчки могат да се възлагат по изключение, когато това се налага за защита на особено важни държавни или обществени интереси, след разрешение от министъра на финансите.

(4) Обществените поръчки, които са открити след влизане в сила на този закон, не подлежат на външен контрол по чл. 232 и 233 от Закона за обществените поръчки, но подлежат на последващ контрол от органите по чл. 238 от Закона за обществените поръчки. “

(5) По време на действие на този закон разпоредбите на Закона за обществените поръчки не се прилагат при закупуване от възложителите на хигиенни материали, медицински изделия и лични предпазни средства, необходими за осигуряване на противоепидемични мерки, както и при закупуване на медицински изделия, медицинска и лабораторна апаратура, необходими за диагностика и лечение на пациенти с COVID-19, консумативите за тях, както и дейности, свързани с внедряването им.

Чл. . При закупуване със средства от държавния бюджет, чрез бюджета на Министерството на здравеопазването, от бюджета на лечебните заведения по чл. 5 от Закона за лечебните заведения и със средства на лечебните заведения с държавно и/или общинско участие по чл. 9 и 10 от Закона за лечебните заведения на медицински изделия, необходими за осигуряване на противоепидемичните мерки, както и за лечението и диагностиката на пациентите с COVID-19, не се прилагат изискванията на глава трета, раздел II от Наредбата за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от Закона за медицинските изделия и за определяне на стойността, до която те се заплащат, с изключение на чл. 34, ал. 1, т. 2.

Чл. . Търговец на едро не може да доставя медицински изделия, медицинска и лабораторна апаратура, лични предпазни средства, хигиенни материали и консумативи по чл. 9 и 10 на цена по-висока с 15 на

сто от цената на производител, като търговецът представя декларация от производителя.

Чл. . Аптеките може да отпускат лекарствени продукти само по рецептурна книжка, без представяне на рецепта съобразно последно вписаните в рецептурната книжка данни за отпуснати лекарствени продукти, при условия по ред, определени от НЗОК, до отмяна на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създадат чл. 13, 14 и 15:

Чл. 13. Разпоредбите на Закона за обществените поръчки не се прилагат при:

1. закупуване от възложителите на хигиенни материали, медицински изделия и лични предпазни средства, необходими за обезпечаване на протиепидемичните мерки;

2. закупуване на медицински изделия, медицинска и лабораторна апаратура, необходими за диагностика и лечение на заразените пациенти, консумативите за тях, както и дейности, свързани с внедряването им;

3. възлагане на дейности по обезвреждане на опасни и болнични отпадъци.

Чл. 14. При закупуване със средства от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на здравеопазването, от бюджета на лечебните заведения по чл. 5 от Закона за лечебните заведения и със средства на лечебните заведения с държавно и/или общинско участие по чл. 9 и 10 от Закона за лечебните заведения на медицински изделия, необходими за обезпечаване на протиепидемичните мерки, както и за лечението и диагностиката на заразените пациенти, не се прилагат изискванията на глава трета, раздел II от Наредбата за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от Закона за медицинските изделия и за определяне на стойността, до която те се заплащат, с изключение на чл. 34, ал. 1, т. 2 от същата наредба.

Чл. 15. Аптеките може да отпускат лекарствени продукти само по рецептурна книжка, без представяне на рецепта съобразно последно вписаните в рецептурната книжка данни за отпуснати лекарствени продукти, при условия по ред, определени от Националната здравноосигурителна каса, до отмяна на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

Предложение на нар. пр. Христиан Митев по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Чл. (1) До отмяната на извънредното положение от територията на Република България се забранява паралелният износ на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, определени в списък на Националния оперативен щаб съгласуван с министъра на здравеопазването.

(2) За нарушение на забраната по ал. 1 се налага глоба в размер на 10 000 лв., съответно имуществена санкция в размер на 50 000 лв. При повторно извършено нарушение глобата е в размер на 20 000 лв, а имуществената санкция в размер на 100 000 лв.

(3) Актът за установяване се издава от длъжностно лице, определено със заповед на изпълнителния директор на ИАЛ, а наказателното постановление се налага от изпълнителния директор на ИАЛ.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде чл. 16:

Чл. 16. (1) До отмяната на извънредното положение се забранява паралелният износ на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина от територията на Република България.

(2) Който наруши забраната по ал. 1 се наказва с глоба в размер на 10 000 лв., съответно се налага имуществена санкция в размер на 50 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - с глоба е в размер на 20 000 лв., съответно с имуществената санкция в размер на 100 000 лв.

(3) Нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, определени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата или на директора на съответната регионална здравна инспекция. Наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по лекарствата или от директора на съответната регионална здравна инспекция.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

Чл.... При необходимост с акт на Министерския съвет Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ извършва проверка на държавния резерв на зърно, месо, млечни продукти и други трайни хранителни продукти и изготвя доклад и предложение до Министерския съвет с оглед преценка на необходимостта от осигуряване на допълнителни резерви.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде чл. 17:

Чл. 17. При необходимост Министерският съвет възлага на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ да извърши проверка на държавния резерв на зърно, месо, млечни продукти и други трайни хранителни продукти и да изготви доклад и предложение до Министерския съвет с оглед преценка за осигуряване на допълнителни резерви.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група народни представители:

Създават се чл. 8 - 12:

„Чл. 8. Министърът на здравеопазването със своя заповед определя условията на труд и заплащането на медицинските (лекари, професионалисти по здравни грижи и санитарии) и здравни специалисти от първа линия в протиепидемичната обстановка.“

„Чл. 9. Министерството на здравеопазването разработва оперативен план за хоспитализация на пациенти с доказано вирусоносителство или съмнение за това, в който участват всички български болници, независимо от собствеността им.“

„Чл. 10. Сроковете за подаване на годишните данъчни декларации на физически и юридически лица за 2019 се удължават до 30 юни 2020 г.“

„Чл. 11. За срока на извънредното положение Министерски съвет задейства процедури за безвъзмездно предоставяне на освободени държавни резерви по чл. 24, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за организиране на дейностите по държавните резерви и военновременните запаси.“

„Чл. 12. Министерският съвет внася проект на Закона за изменение на Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. за финансовото осигуряване на мерките по този закон.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от Искрен Веселинов и група народни представители:

Създават се чл. 8 и 9:

„Чл. 8. До прекратяването на извънредното положение юридически лица и еднолични търговци, чиято дейност е затруднена или временно прекратена поради прилагането на протиепидемичните мерки по чл. 2, могат да поискат разсрочване на данъчните и осигурителните им задължения.“

„Чл. 9 (1) За срока на обявеното извънредно положение, по предложение на Националния оперативен щаб, министърът на икономиката със заповед може да определи максимална цена или максимална надценка, като процент от доставната цена, на стоките от първа необходимост и на стоките, които са необходими за овладяване на епидемията.

(2) При формиране на цената на стоките, включени в заповедта по ал. 1, търговците са длъжни да калкулират надценка, по-ниска или равна на определената от министъра на икономиката в същата заповед.

(3) Контрола по заповедта на министъра на икономиката се извършва от Комисия за защита на потребителите."

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова:

1. Да се създаде нов член:

„Чл. (1) До отмяната на извънредното положение при необходимост може да бъдат командировани на територията на друга област за временно изпълнение на дейности по държавен здравен контрол:

1. служители на районните здравноосигурителни каси в регионалните здравни инспекции;

2. държавни здравни инспектори от регионалните здравни инспекции на територията на друга област.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 за времето на командироването служителите на районните здравноосигурителни каси получават възнаграждението си, както и пътни, дневни и квартирни пари при условия и в размери, определени с наредбата по чл. 86, ал. 3 от Закона за държавния служител или чл. 215, ал. 1 от Кодекса на труда. Командироването се извършва при условията на Закона за държавния служител или на Кодекса на труда, след съгласуване с управителя на Националната здравноосигурителна каса за срок не повече от два месеца през една календарна година."

(3) В случаите по ал. 1, т. 2 за времето на командироването държавните здравни инспектори получават възнаграждението си, както и пътни, дневни и квартирни пари при условия и в размери, определени с наредбата по чл. 86, ал. 3 от Закона за държавния служител. Командироването се извършва при условията на Закона за държавния служител, след съгласуване с министъра на здравеопазването за срок не повече от два месеца през една календарна година."

2. Да се създаде нов член:

„Чл. (1) До отмяната на извънредното положение министърът на здравеопазването може със заповед да разпреди извършването на проверки на територията на една област от държавни здравни

инспектори от друга област и/или от държавни здравни инспектори в Националния център по радиобиология и радиационна защита. В тези случаи държавните здравни инспектори имат правата по чл. 19, ал. 2 от Закона за здравето на територията на областта, посочена в заповедта.

(2) В случаите по ал. 1 актовете за установяване на административни нарушения се съставят от държавните здравни инспектори, участвали в извършването на проверката, а наказателните постановления се издават от директора на регионалната здравна инспекция, на чиято територия се извършва проверката."

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създадат чл. 18 и 19:

Чл. 18. (1) При необходимост може да бъдат командировани, включително на територията на друга област за временно изпълнение на дейности по държавен здравен контрол:

1. служители на районните здравноосигурителни каси в регионалните здравни инспекции;

2. държавни здравни инспектори от регионалните здравни инспекции на територията на друга област.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 командироването се извършва при условията на Закона за държавния служител или на Кодекса на труда, след съгласуване с управителя на Националната здравноосигурителна каса за срок не по-дълъг от два месеца през една календарна година. В случаите по ал. 1, т. 2 командироването се извършва при условията на Закона за държавния служител след съгласуване с министъра на здравеопазването за срок не по-дълъг от два месеца през една календарна година.

Чл. 19. Министърът на здравеопазването може със заповед да разпорежи извършването на проверки на територията на една област от държавни здравни инспектори от друга област и/или от държавни здравни инспектори в Националния център по радиобиология и радиационна защита. Актовете за установяване на административни нарушения се съставят от държавните здравни инспектори, участвали в проверката, а наказателните постановления се издават от директора на регионалната здравна инспекция, на чиято територия се извършва проверката.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

Чл. . (1) За периода на обявено извънредно положение в Република България за учениците в дневна, вечерна, задочна, индивидуална и комбинирана форма на обучение, както и в дуална система на обучение се организира обучение, както и подкрепа за личностно развитие от разстояние в електронна среда чрез използване на средствата на информационните и комуникационни технологии.

(2) Учителите и педагогическите специалисти осъществяват обучението и подкрепата за личностно развитие по ал. 1 в рамките на трудовото си правоотношение, без да е необходимо сключване на споразумения по чл. 119 от Кодекса на труда, като осигуряват в дома си или избрано от тях друго помещение извън училището работно място и използват необходимото технологично оборудване. За изпълнение на задълженията си от разстояние педагогическите специалисти получават трудовото си възнаграждение, уговорено по трудовото правоотношение.

(3) Директорите на училища изпълняват задълженията си в рамките на трудовото си правоотношение, без да е необходимо сключване на споразумения по чл. 119 от Кодекса на труда, като осъществяват управление и контрол и от разстояние чрез използването на информационните и комуникационни технологии, ако са създали необходимата организация за извършване на обучението и подкрепа за личностно развитие по ал. 1. Директорите изпълняват задълженията си от разстояние като осигуряват в дома си или избрано от тях друго помещение извън училището работно място и използват необходимото технологично оборудване.

(4) Министърът на образованието и науката може със заповед да въвежда временни правила във връзка с обучението и подкрепата за личностно развитие по ал. 1, включително и относно работното място, работното време на директорите и педагогически специалисти, техническите средства за организиране и провеждане на обучението и подкрепата за личностно развитие.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде чл. 20:

Чл. 20. (1) За учениците в дневна, вечерна, задочна, индивидуална и комбинирана форма на обучение, както и в дуална система на обучение се организира обучение, както и подкрепа за личностно развитие от разстояние в електронна среда чрез използване на средствата на информационните и комуникационни технологии.

(2) Учителите и педагогическите специалисти осъществяват обучението и подкрепата за личностно развитие по ал. 1 в рамките на трудовото си правоотношение, без да е необходимо сключване на споразумения по чл. 119 от Кодекса на труда, като осигуряват в дома си или избрано от тях друго помещение извън училището

работно място и използват необходимото технологично оборудване. За изпълнение на задълженията си от разстояние педагогическите специалисти получават трудовото си възнаграждение, уговорено по трудовото правоотношение.

(3) Директорите на училища изпълняват задълженията си в рамките на трудовото си правоотношение, без да е необходимо сключване на споразумения по чл. 119 от Кодекса на труда, като осъществяват управление и контрол и от разстояние чрез използването на информационните и комуникационни технологии, ако са създали необходимата организация за извършване на обучението и подкрепа за личностно развитие по ал. 1. Директорите изпълняват задълженията си от разстояние като осигуряват в дома си или избрано от тях друго помещение извън училището работно място и използват необходимото технологично оборудване.

(4) Министърът на образованието и науката може със заповед да въвежда временни правила във връзка с обучението и подкрепата за личностно развитие по ал. 1, включително и относно работното място, работното време на директорите и педагогически специалисти, техническите средства за организиране и провеждане на обучението и подкрепата за личностно развитие.

Чл. 7. До прекратяването на извънредното положение управляващите органи на средствата от ЕСИФ имат право:

1. едностранно да изменят договори за безвъзмездна финансова помощ съобразно необходимостта от мерки при криза по смисъла на чл. 2, т. 21 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/201, включително да увеличават размера на договорената безвъзмездна финансова помощ;

2. да отпускат безвъзмездна финансова помощ при опростени правила, вкл. без публикуване на покана за набиране на предложения;

3. Увеличение на общия ресурс по операциите над одобрените от комитета за наблюдение по схемите, по които са допустими мерки в условията на извънредни ситуации и при хипотезата на т. 1.

(2) При обявяване на процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, срокът по чл. чл. 44, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) се съкращава по преценка на съответния Ръководител на

Управляващ орган. Съкращаването на срока по някоя от посочените разпоредби, се извършва чрез определяне на съответния нов срок в Условието за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ.

(3) В случай на обявено извънредно положение в страната, сроковете при процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, определени в нормативния акт по чл. 28, ал. 1, т. 1 ЗУСЕСИФ, могат да се съкращават по преценка на съответния Ръководител на Управляващ орган (РУО). Съкращаването на сроковете, се извършва чрез определяне на съответния нов срок в Условието за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ.

(4) В случай на обявено извънредно положение в страната се допуска вземане на неприсъствено решение по всички въпроси от компетентността на Комитета за наблюдение по съответната програма. Съответният Ръководител на Управляващ орган може да съкрати сроковете, приложими при процедура за неприсъствено вземане на решение, които са определени в нормативния акт по чл. 15, ал. 2 ЗУСЕСИФ. За съкращаването на съответния срок членовете на Комитета за наблюдение се уведомяват с изпращане на проекта на решение и документите във връзка с решението.

(5) В случай на обявено извънредно положение в страната, по мотивирано предложение на РУО на съответната програма безвъзмездна финансова помощ се предоставя директно на кандидат, одобрен от комитета за наблюдение на програмата, чрез приемане неприсъствено решение.

(6) При условията на ал. 5, Комитетът за наблюдение по съответната програма взема неприсъствено решение, с което включва в индикативната годишна работна програми процедури, свързани с извънредното положение и одобрява критериите, използвани за подбор на операции, необходими, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, включително такива, свързани с отбраната и сигурността.

(7) Безвъзмездната финансова помощ се предоставя директно на кандидат, който в определен от РУО срок отговори на одобрените критерии.

(8) Разпоредбите на чл. 26, ал. 3, ал. 5 и ал. 8 ЗУСЕСИФ не се прилагат.

Предложение от нар. пр. Искрен Веселинов и група народни представители:

В чл. 7 се създава ал. 9:

„(9) Всички решения по чл. 7 се публикуват незабавно, в срок от двадесет и четири часа от вземането им, на страницата на съответния

управляващ орган и в поне два национални всекидневника, с подробни мотиви за вземането им, както и с пълните данни на бенефициента, включително име, идентификационен номер на физическите и юридическите лица и отпуснатите суми. Публикацията е неразделна част от решението и предхожда изпълнението му. Министерски съвет създава и поддържа публичен регистър на решенията, взети по силата на чл. 7."

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група народни представители:

В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 2 се изменя така:

„2. да отпускат безвъзмездна финансова помощ при опростени правила в съответствие с принципите за свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация, публичност и прозрачност;“.

2. Ал. 6 се изменя така:

„(6) При условията на ал. 5 Комитетът за наблюдение по съответната програма взема неприсъствено решение, с което включва в индикативната годишна работна програма процедури, свързани с извънредното положение и одобрява критериите, използвани за подбор на операции, за да се осигури животът и здравето на гражданите.“.

3. Създава се ал. 9:

„(9) В случай на обявено извънредно положение в страната, по мотивирано предложение на РУО на съответната програма се удължава срокът за подаване на проектни предложения по вече обявени процедури за конкурентен подбор на проекти, както и по процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, в случай, че е необходимо.“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група народни представители:

Чл. 7. До отмяна на извънредното положение управляващите органи на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове имат право да:

1. изменят едностранно договори за безвъзмездна финансова помощ съобразно необходимостта от мерки при криза по смисъла на чл. 2, т. 21 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за

общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ, L193/1 от 30 юли 2018 г.), включително да увеличават размера на договорената безвъзмездна финансова помощ;

2. отпускат безвъзмездна финансова помощ при опростени правила, включително без публикуване на покана за набиране на предложения;

3. увеличат общия ресурс по операциите над одобрените от комитета за наблюдение по схемите, по които са допустими мерки, в условията на извънредни ситуации и при хипотезата на т. 1.

(2) При обявяване на процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ срокът по чл. 44, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове се намалява преценка на ръководителя на съответния управляващ орган. В условията за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се определя новия срок.

(3) Сроковете при процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, определени в нормативния акт по чл. 28, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, може да се намалят по преценка на ръководителя на съответния управляващ орган. В условията за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се определя новия срок.

(4) По всички въпроси от компетентността на Комитета за наблюдение по съответната програма може да се вземе неприсъствено решение. Ръководителят на съответния управляващ орган може да намали сроковете, приложими при процедура за неприсъствено вземане на решение, определени в нормативния акт по чл. 15, ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Членовете на Комитета за наблюдение се уведомяват за намаляване на съответния срок с изпращане на проекта на решение и документите към него.

(5) Безвъзмездна финансова помощ се предоставя директно на кандидат, одобрен от комитета за наблюдение на съответната програма, чрез приемане на неприсъствено решение по мотивирано предложение на ръководителя на управляващия орган на програмата.

(6) При условията на ал. 5, Комитетът за наблюдение по съответната програма взема неприсъствено решение, с което включва в индикативната годишна работна програми процедури, свързани с

извънредното положение и одобрява критериите, използвани за подбор на операции, необходими, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, включително такива, свързани с отбраната и сигурността.

(7) Безвъзмездната финансова помощ се предоставя директно на кандидат, който в определен от ръководителя на управляващия орган срок отговори на одобрените критерии.

(8) Разпоредбите на чл. 26, ал. 3, ал. 5 и ал. 8 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове не се прилагат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 7, който става чл. 21:

Чл. 21. До отмяна на извънредното положение управляващите органи на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове имат право да:

1. изменят едностранно договори за безвъзмездна финансова помощ съобразно необходимостта от мерки при криза по смисъла на чл. 2, т. 21 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ, L193/1 от 30 юли 2018 г.), включително да увеличават размера на договорената безвъзмездна финансова помощ;

2. отпускат безвъзмездна финансова помощ при опростени правила, включително без публикуване на покана за набиране на предложения;

3. увеличат общия ресурс по операциите над одобрените от комитета за наблюдение по схемите, по които са допустими мерки, в условията на извънредни ситуации и при хипотезата на т. 1.

(2) При обявяване на процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ срокът по чл. 44, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове се намалява преценка на ръководителя на съответния управляващ орган. В условията за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се определя новия срок.

(3) Сроковете при процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, определени в нормативния акт по чл. 28, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, може да се намалят по преценка на ръководителя на съответния управляващ орган. В условията за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се определя новия срок.

(4) По всички въпроси от компетентността на Комитета за наблюдение по съответната програма може да се вземе неприсъствено решение. Ръководителят на съответния управляващ орган може да намали сроковете, приложими при процедура за неприсъствено вземане на решение, определени в нормативния акт по чл. 15, ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Членовете на Комитета за наблюдение се уведомяват за намаляване на съответния срок с изпращане на проекта на решение и документите към него.

(5) Безвъзмездна финансова помощ се предоставя директно на кандидат, одобрен от комитета за наблюдение на съответната програма, чрез приемане на неприсъствено решение по мотивирано предложение на ръководителя на управляващия орган на програмата.

(6) При условията на ал. 5, комитетът за наблюдение по съответната програма взема неприсъствено решение, с което включва в индикативната годишна работна програми процедури, свързани с извънредното положение и одобрява критериите, използвани за подбор на операции, необходими, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, включително такива, свързани с отбраната и сигурността.

(7) Безвъзмездната финансова помощ се предоставя директно на кандидат, който в определен от ръководителя на управляващия орган срок отговори на одобрените критерии.

(8) Разпоредбите на чл. 26, ал. 3, ал. 5 и ал. 8 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове не се прилагат.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 1. Мерките по смисъла на чл. 2, ал. 1, предприети преди влизането в сила на този закон, се считат за предприети в негово изпълнение.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 1 да бъде отхвърлен.

§ 2. (1) В тридневен срок от влизането в сила на този закон лечебните заведения, държавните институции и телекомуникационните оператори извършват извънредна проверка на техническото състояние на енергийните обекти, предназначени за снабдяване с електрическа енергия, които са тяхна собственост, в това число на електрически уредби, собствени източници на резервно захранване и съоръжения за автоматично превключване на захранването, осигуряващи непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия.

(2) За резултатите от извършената извънредна проверка по ал. 1 се съставя протокол.

(3) В случай на установени при извършената извънредна проверка несъответствия с нормативните изисквания, лицата по ал. 1 предприемат незабавни действия за тяхното отстраняване с цел гарантиране непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия.

(4) Субектите по ал. 1 уведомят незабавно Министерството на енергетиката за предприетите от тях действия вследствие на извършените извънредни проверки.

Предложение от нар. пр. Валери Симеонов:

§ 2 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ 2. (1) В 7 –дневен срок от обнародването на закона в „Държавен вестник“ лечебните заведения, държавните институции и телекомуникационните оператори чрез определени длъжностни лица извършват извънредна проверка на техническото състояние на енергийните обекти, предназначени за снабдяване с електрическа енергия, които са тяхна собственост, включително на електрически уредби, собствени източници на резервно захранване и съоръжения за автоматично превключване на захранването, осигуряващи непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия.

(2) За резултатите от проверката по ал. 1 се съставя протокол.

(3) При установяване на несъответствия с нормативните изисквания, лицата по ал. 1 предприемат незабавни действия за тяхното отстраняване с цел гарантиране непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия.

(4) Лечебните заведения, държавните институции и телекомуникационните оператори уведомят незабавно Министерството на енергетиката за предприетите от тях действия вследствие на извършените проверки.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2, който става § 1:

§ 1. (1) В 7 - дневен срок от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ лечебните заведения, държавните институции и телекомуникационните оператори чрез определени длъжностни лица извършват извънредна проверка на техническото състояние на енергийните обекти, предназначени за снабдяване с електрическа енергия, които са тяхна собственост, включително на електрически уредби, собствени източници на резервно захранване и съоръжения за автоматично превключване на захранването, осигуряващи непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия.

(2) За резултатите от проверката по ал. 1 се съставя протокол.

(3) При установяване на несъответствия с нормативните изисквания, лицата по ал. 1 предприемат незабавни действия за тяхното отстраняване с цел гарантиране непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия.

(4) Лечебните заведения, държавните институции и телекомуникационните оператори уведомяват незабавно Министерството на енергетиката за предприетите от тях действия в резултат на извършените проверки.

Предложение от нар. пр. Валентин Николов:

В преходните и заключителни разпоредби се създава нов § 3:

§ 3. (1) За гарантиране непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия в условията на извънредно положение на територията на страната, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителни мрежи преустановяват всички планови ремонти, свързани с временно преустановяване на преноса на електрическа енергия, с изключение на ремонтни дейности за

отстраняване на възникнали аварии, с цел възстановяване на снабдяването с електрическа енергия на потребителите.

(2) Сроковете за заплащане, определени в общите условия по чл. 98а, ал. 2 от Закона за енергетиката на дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия на битови клиенти, се удължават от 10 на 20 дни. Сроковете може да бъдат променяни с мотивирана заповед на министъра на енергетиката по предложение на Националния оперативен щаб, при отчитане на финансовата стабилност на сектор „Енергетика“, с цел гарантиране на енергийната сигурност.

(3) За гарантиране на живота и здравето на хората, центровете за предоставяне на информация и обслужване на клиентите на енергийните предприятия, извършващи снабдяване с електрическа и топлинна енергия и природен газ, въвеждат организация на работа, при стриктно спазване на изискванията на Националния оперативен щаб.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 2:

§ 2. (1) За гарантиране непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия в условията на извънредно положение на територията на страната, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителни мрежи преустановяват всички планови ремонти, свързани с временно преустановяване на преноса на електрическа енергия, с изключение на ремонтни дейности за отстраняване на възникнали аварии, с цел възстановяване на снабдяването с електрическа енергия на потребителите.

(2) Сроковете за заплащане, определени в общите условия по чл. 98а, ал. 2 от Закона за енергетиката на дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия на битови клиенти, се удължават от 10 на 20 дни. Сроковете може да бъдат променяни с мотивирана заповед на министъра на енергетиката по предложение на Националния оперативен щаб, при отчитане на финансовата стабилност на сектор „Енергетика“, с цел гарантиране на енергийната сигурност.

(3) За гарантиране на живота и здравето на хората, центровете за предоставяне на информация и обслужване на клиентите на енергийните предприятия, извършващи снабдяване с електрическа и топлинна енергия и природен газ, въвеждат организация на работа, при стриктно спазване на изискванията на Националния оперативен щаб.

§ 3. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. - бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. - бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г. и бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г.; бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 141 се създава ал. 4:

„(4) Ако деянието по предходните алинеи е извършено по време на епидемия, пандемия или извънредно положение, свързано със смъртни случаи, наказанието е пробация до една година или глоба от триста до хиляда лева. „

2. В чл. 326:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Който предава по радио, телефон или по друг начин неверни повиквания или заблуждаващи знаци за помощ, злополука или тревога, или невярна информация за разпространението на заразителна болест, се наказва с лишаване от свобода до три години и с глоба от хиляда до десет хиляди лева. „

б) В ал. 2 думите „от петстотин до две хиляди лева“ се заменят с „от десет до петдесет хиляди лева“.

Предложение от нар. пр. Десислав Чуколов и група нар. пр.:

В § 3, т. 2 относно чл. 326 от Наказателния кодекс ал. 1 се изменя така:

„(1) Който предава по радио, телефон или по друг начин неверни повиквания или заблуждаващи знаци за помощ, злополука или тревога, или умишлено и съзнателно предава или разпространява информация, за която знае, че е невярна, за разпространението на заразителна болест, се наказва с лишаване от свобода до три години и глоба от хиляда до десет хиляди лева.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Хасан Адемов:

В § 3 да отпадне т. 1.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Нигяр Джафер:

В § 3 т. 1 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Искрен Веселинов и група нар. пр.:

В § 3, Наказателния кодекс, т. 2, чл. 326, ал. 1 се изменя така:

„(1) Който чрез слово, печат или други средства за масова информация, чрез електронни информационни системи или по друг начин подава или разпространява невярна информация, невярно повикване или заблуждаващи знаци за помощ, злополука, тревога или за разпространението на заразителна болест, се наказва с лишаване от свобода до три години.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група нар. пр.:

§ 3 се изменя така:

„§ 3. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968г., попр., бр. 29 от 1968г., изм., бр. 92 от 1969г., бр. 26 и 27 от 1973г., бр. 89 от 1974г., бр. 95 от 1975г., бр. 3 от 1977г., бр. 54 от 1978г., бр. 89 1979г., бр. 28 и 31 от 1982г., бр. 44 от 1984г., бр. 41, 79 и 80 от 1985г., бр.89 и 90 от 1986г., бр.37, 91 и 99 от 1989г., бр.10, 31 и 81 от 1990г., бр.1, 86, 90 и 105 от 1991г., бр.54 от 1992г., бр.10 от 1993г., ... бр. 23 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 225, ал. 3 думите „чл. 3 от Закона за борба със спекулата“ се заменят със „Закона за защита на потребителите“.

2. Създава се чл. 225а:

„Чл. 225а. (1) Представляващ стопански субект, който е наказван за нарушение по чл. 225е от Закона за защита на потребителите и извърши същото нарушение, се наказва с лишаване от свобода до 5 години и имуществена санкция за стопанския субект, който представлява в размер на 10 процента от оборота през годината предхождаща настъпването на обстоятелствата по чл. 177а от Закона за защита на потребителите.

(2) Който има пряк или косвен контрол върху управлението на стопански субект, който е наказван за нарушение по чл. 225е от Закона за защита на потребителите и използва този пряк или косвен контрол за да извърши стопанският субект същото нарушение, се наказва с лишаване от свобода до 7 години и глоба от 100000 до 500000 лева.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова:

В § 3 да се направят следните изменения и допълнения:

1. Точка 1 да отпадне.

2. В т. 2, буква „а“ думата „заразителна“ да се замени със „заразна“.

3. Да се създаде т. 3:

„3. В чл. 355, ал. 1 думата „заразителна“ се заменя със „заразна“.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ 3. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59,

75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г. и бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г.; бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 225 се създава нова ал. 6:

„(6) Когато деянието по ал. 1 е извършено при обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България наказанието е лишаване от свобода от 1 до 3 години и глоба от 5 000 до 10 000 лв.“

2. В чл. 326:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Който предава по радио, телефон или по друг начин неверни повиквания или заблуждаващи знаци за помощ, злополука или тревога, или невярна информация за разпространението на заразителна болест, се наказва с лишаване от свобода до три години и с глоба от хиляда до десет хиляди лева.“;

б) в ал. 2 думите „от петстотин до две хиляди лева“ се заменят с „от десет до петдесет хиляди лева“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20

и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г. и бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г.; бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 225 се създава нова ал. 6:

„(6) Когато деянието по ал. 1 е извършено при обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България наказанието е лишаване от свобода от 1 до 3 години и глоба от 5 000 до 10 000 лв.“

2. В чл. 326:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Който предава по радио, телефон или по друг начин неверни повиквания или заблуждаващи знаци за помощ, злополука или тревога, или невярна информация за разпространението на заразна болест, се наказва с лишаване от свобода до три години и с глоба от хиляда до десет хиляди лева.“;

б) в ал. 2 думите „от петстотин до две хиляди лева“ се заменят с „от десет хиляди до петдесет хиляди лева“.

3. В чл. 355, ал. 1 думата „заразителна“ се заменя със „заразна“.

§ 4. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, , 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. - бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. -бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 120б:

„Възлагане на надомна работа и работа от разстояние при обявено извънредно положение

Чл. 120б. (1) Работодателят може при обявено извънредно положение да възлага на работника или служителя без негово съгласие да извършва временно надомна работа и/или работа от разстояние.

(2) Промяната по ал. 1 се извършва със заповед на работодателя, в която се определят условията по чл. 107в, ал. 2 и/или чл. 107и, ал. 2.“

2. Създава се чл. 120в:

„Преустановяване на работата поради обявено извънредно положение

Чл. 120в. (1) При обявено извънредно положение работодателят може със заповед да преустанови работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители за целия период или за част от него до прекратяване на извънредното положение.

(2) Когато при обявено извънредно положение работата на предприятието или на част от него е преустановена със заповед на държавен орган, работодателят е длъжен да не допуска работниците или служителите до работните им места за целия период на извънредното положение.“

3. В чл. 138а се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) В предприятието или в негово звено работодателят може да установи за целия период на обявено извънредно положение или за част от този период непълно работно време за работниците и служителите, които работят на пълно работно време.“

б) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1“ се добавя „и по ал. 2“.

в) досегашната ал. 3 става ал. 4.

4. Създава се чл. 173а:

„Ползване на отпуск при обявено извънредно положение

Чл. 173а. (1) Когато поради обявено извънредно положение със заповед на работодателя или със заповед на държавен орган е преустановена работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители, работодателят има право да предостави платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие, включително на работник или служител, който не е придобил осем месеца трудов стаж. Ако работникът или служителът е

използвал пълния размер на платения си годишен отпуск, работодателят предоставя ползване на неплатен отпуск.

(2) Работодателят е длъжен да разрешава ползването на платен годишен отпуск или на неплатен отпуск при обявено извънредно положение по искане на:

1. бременна работничка или служителка както и на работничка или служителка в напреднал етап на лечение ин-витро;

2. майка или осиновителка на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

3. работник или служител, който е самотен баща или осиновител на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

4. работник или служител, който не е навършил 18-годишна възраст;

5. работник или служител с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

6. работник или служител с право на закрила при уволнение по чл. 333, ал. 1, т. 2 и 3.

(3) Времето, през което се ползва отпуск по ал. 1 и 2, се признава за трудов стаж.“

5. Създава се чл. 218а:

„Обезщетение при преустановяване на работа поради обявено извънредно положение

Чл. 218а. За времето на преустановяване на работа на предприятието или на част от него със заповед на държавен орган поради обявено извънредно, положение, работникът или служителът има право на обезщетение в размер 50 на сто от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от 75 на сто от минималната работна заплата, установена за страната. Обезщетението се изплаща от работодателя, при когото работникът или служителът работи.“

6. Създава се чл. 267а:

„Трудово възнаграждение при преустановяване на работа поради обявено извънредно положение

Чл. 267а. За времето на преустановяване на работата в случаите по чл. 120в, ал. 1 работникът или служителът има право на brutното си трудово възнаграждение.“

Предложение от нар. пр. Николай Асенов Тишев:

В § 4 се правят следните изменения:

1. В т. 2 относно чл. 120в, в ал. 1 да отпадне текста „или на отделни работници и служители“.

2. В т. 4 относно чл. 173а, ал. 1 в изречение първо да отпадне текста „или на отделни работници или служители“ и изречение второ да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Валери Симеонов:

В § 4, т. 1, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 6 се заличават. Точка 4 става т. 1.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Хасан Адемов:

В § 4 се правят следните изменения:

1. В т. 4, ал. 2 да се добави нова т. 7: „Работник или служител на възраст 60г. и над 60г.“.

2. В т. 5, чл. 218а да се измени по следния начин:

„(1) За периода на въведеното с решение на 13.03.2020г. на Народното събрание на Република България извънредно положение, Националния осигурителен институт превежда 60 на сто от размера на осигурителния доход за месец януари 2020 г. на лица, осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социалното осигуряване от осигурители, отговарящи на критерии, определени с акт на Министерски съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответния осигурител в срок от 5 работни дни, въз основа на предоставена от Агенцията по заетостта писмена информация.“

(2) Средствата преведени по реда на ал. 1, са за сметка на Фонд „Безработица“ на ДОО.

(3) В случай, че осигурителят не изпълни пълния размер на трудовото възнаграждение на работниците и служителите, за които са получени средства по ал. 1, той ги възстановява.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Искрен Веселинов и група нар. пр.:

В § 4, Кодекса на труда:

1. В т. 4, чл. 173а, ал. 2 изменя така:

„(2) Извън случаите по ал. 1, при обявено извънредно положение работодателят е длъжен да разрешава ползването на платен отпуск по искане на:“

2. В т. 5, чл. 218а се правят следните изменения:

а) Предложеният текст става ал. 1

б) Създава се ал. 2:

„(2) В случаите по чл. 173а, ал. 1, след използване на платения годишен отпуск, включително и такъв от предходни години, който е отложен или не е използван, лицата по чл. 173а, ал. 2, т. 2 и 3 имат право на обезщетение в размерите по ал. 1 за период, не по-дълъг от 20 работни дни. Обезщетението се изплаща от работодателя, при когото работникът или служителят работи.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група нар. пр:

В § 4 се правят следните изменения и допълнения:

а) т. 1 – 3 отпадат.

б) т. 4 става т. 1, като в нея в текста на създавания чл. 173а се правят следните изменения и допълнения:

- в ал. 1 изречение второ отпада.

- в ал. 2 се създават т. 7 и 8:

„7. работник или служител над 60-годишна възраст;“.

„8. работник или служител със сърдечно-съдови, диабет, хипертония, белодробна или ракова болест.“.

в) т. 5 отпада.

г) т. 6 става т. 2.

д) създава се нова т. 3:

„В Преходни разпоредби се създават § 3к – 3м:

„§ 3к. (1) По време на обявеното с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. извънредно положение, работодателят може да възлага на работника или служителя без негово съгласие да извършва временно надомна работа и/или работа от разстояние.

(2) Възлагането по ал.1 се извършва със заповед на работодателя, в която се определят условията по чл.107в, ал.2 и/или чл. 107и, ал.2 и 3, както и по чл. 107м и не може да има действие след прекратяване на извънредното положение.“.

„§ 3л. (1) По време на обявеното с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. извънредно положение, работодателят може със заповед да преустанови работата на предприятието на част от предприятието или на отделни работници и служители за целия или определен период прекратяване на извънредното положение.

(2) Ако преустановяването на работата е установено със заповед на държавен орган, работодателят е длъжен да не допуска работниците и служителите до работните им места за целия период на извънредното положение.“.

„§ 3м. По време на обявеното с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. извънредно положение, работодателят може да установи за целия период или за част от него непълно работно време за

работниците и служителите в предприятието или в негово звено, които работят на пълно работно време, след предварително съгласуване с представителите на синдикалните организации и на представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2. “.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ 4. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 120б:

„Възлагане на надомна работа и работа от разстояние при обявено извънредно положение

Чл. 120б. (1) Работодателят може при обявено извънредно положение да възлага на работника или служителя без негово съгласие да извършва временно надомна работа и/или работа от разстояние.

(2) Промяната по ал. 1 се извършва със заповед на работодателя, в която се определят условията по чл. 107в, ал. 2 и/или чл. 107и, ал. 2. “

2. Създава се чл. 120в:

„Преустановяване на работата при обявено извънредно положение

Чл. 120в. (1) При обявено извънредно положение работодателят може със заповед да преустанови работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители за целия период или за част от него до прекратяване на извънредното положение.

(2) Когато при обявено извънредно положение работата на предприятието или на част от него е преустановена със заповед на държавен орган, работодателят е длъжен да не допуска работниците

или служителите до работните им места за целия период на извънредното положение.

3. В чл. 138а се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) В предприятието или в негово звено работодателят може да установи за целия период на обявено извънредно положение или за част от този период непълно работно време за работниците и служителите, които работят на пълно работно време.“

б) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1“ се добавя „и по ал. 2“.

в) досегашната ал. 3 става ал. 4.

4. Създава се чл. 173а:

„Ползване на отпуск при обявено извънредно положение

Чл. 173а. (1) Когато поради обявено извънредно положение със заповед на работодателя или със заповед на държавен орган е преустановена работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители, работодателят има право да предостави платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие, включително на работник или служител, който не е придобил осем месеца трудов стаж. Ако работникът или служителят е използвал пълния размер на платения си годишен отпуск, работодателят предоставя ползване на неплатен отпуск.

(2) Работодаателят е длъжен да разрешава ползването на платен годишен отпуск или на неплатен отпуск при обявено извънредно положение по искане на:

1. бременна работничка или служителка както и на работничка или служителка в напреднал етап на лечение ин-витро;

2. майка или осиновителка на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

3. работник или служител, който е самотен баща или осиновител на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

4. работник или служител, който не е навършил 18-годишна възраст;

5. работник или служител с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

6. работник или служител с право на закрила при уволнение по чл. 333, ал. 1, т. 2 и 3.

(3) Времето, през което се ползва отпуск по ал. 1 и 2, се признава за трудов стаж.

5. Създава се чл. 218а:

„Обезщетение при преустановяване на работа при обявено извънредно положение

Чл. 218а. За времето на преустановяване на работа на предприятието или на част от него със заповед на държавен орган поради обявено извънредно положение, работникът или служителят има право на обезщетение в размер 50 на сто от брутно му трудово възнаграждение, но не по-малко от 75 на сто от минималната работна заплата, установена за страната. Обезщетението се изплаща от работодателя, при когото работникът или служителят работи. “

б. Създава се чл. 267а:

„Трудово възнаграждение при преустановяване на работа при обявено извънредно положение

Чл. 267а. За времето на преустановяване на работата в случаите по чл. 120в, ал. 1 работникът или служителят има право на брутно си трудово възнаграждение. “

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 4, чл. 120б се създава изречение второ: „В този случай се изменя само мястото на работа без да се променят другите условия по трудовия договор. “, в чл. 173а изречение второ се заличава, чл. 218 а отпада и в чл. 267а думите „ал. 1“ се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4:

§ 4. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от

2018 г., бр. 79 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 120б:

„Възлагане на надомна работа и работа от разстояние при обявено извънредно положение

Чл. 120б. (1) Работодателят може при обявено извънредно положение да възлага на работника или служителя без негово съгласие да извършва временно надомна работа и/или работа от разстояние. В този случай се изменя само мястото на работа без да се променят другите условия по трудовия договор.

(2) Промяната по ал. 1 се извършва със заповед на работодателя, в която се определят условията по чл. 107в, ал. 2 и/или чл. 107и, ал. 2.“

2. Създава се чл. 120в:

„Преустановяване на работата при обявено извънредно положение

Чл. 120в. (1) При обявено извънредно положение работодателят може със заповед да преустанови работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители за целия период или за част от него до отмяната на извънредното положение.

(2) Когато при обявено извънредно положение работата на предприятието или на част от него е преустановена със заповед на държавен орган, работодателят е длъжен да не допуска работниците или служителите до работните им места за целия период на извънредното положение.“

3. В чл. 138а:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) В предприятието или в негово звено работодателят може да установи за целия период на обявено извънредно положение или за част от този период непълно работно време за работниците и служителите, които работят на пълно работно време.“;

б) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1“ се добавя „и по ал. 2“;

в) досегашната ал. 3 става ал. 4.

4. Създава се чл. 173а:

„Ползване на отпуск при обявено извънредно положение

Чл. 173а. (1) Когато поради обявено извънредно положение със заповед на работодателя или със заповед на държавен орган е преустановена работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители, работодателят има право да предостави платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие, включително на работник или служител, който не е придобил 8 месеца трудов стаж.

(2) Работодателят е длъжен да разрешава ползването на платен годишен отпуск или на неплатен отпуск при обявено извънредно положение по искане на:

1. бременна работничка или служителка както и на работничка или служителка в напреднал етап на лечение ин-витро;

2. майка или осиновителка на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

3. работник или служител, който е самотен баща или осиновител на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

4. работник или служител, който не е навършил 18-годишна възраст;

5. работник или служител с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

6. работник или служител с право на закрила при уволнение по чл. 333, ал. 1, т. 2 и 3.

(3) Времето, през което се ползва отпуск по ал. 1 и 2, се признава за трудов стаж.“

5. Създава се чл. 267а:

„Трудово възнаграждение при преустановяване на работата при обявено извънредно положение

Чл. 267а. За времето на преустановяване на работата в случаите по чл. 120в работникът или служителят има право на brutното си трудово възнаграждение.“

§ 5. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102. и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г. и бр. 12, 35, 83 и 99 от 2019 г.) се правят следните допълнения:

1. Създава се чл. 3а:

„Изпълнение на задължения при обявено извънредно положение

Чл. 3а. (1) В случай на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България:

1. нормативно определените срокове, предвидени за осигурените лица и пенсионерите, във връзка с прилагането на глави от четвърта до осма в част първа спират да текат;

2. заявления, жалби и други документи във връзка с паричните обезщетения, помощи и пенсии се подават по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги или с персонален идентификационен код, или чрез лицензиран пощенски оператор;

3. непроизнасянето в срок на длъжностните лица по чл. 40, ал. 3, чл. 54ж, ал. 1 и чл. 98, ал. 1 по причини, дължащи на извънредното положение, не се счита за мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Документите по ал. 1, т. 2, подадени от осигурените лица и пенсионерите до един месец след прекратяването на извънредното положение в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, се считат за подадени в срок.“

2. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 22ч:

„§ 22ч. Личните пенсии, свързани с трудова дейност на лицата, които имат придобит осигурителен стаж след 31 декември 2018 г., но нямат подадено заявление по чл. 102, ал. 3 от КСО през 2019 г. и/или заявление по чл. 102, ал. 1 и 3 от КСО в периода от 1 януари 2020 г. до 13 март 2020 г., се преизчисляват служебно, считано от 1 април 2020 г., с придобития от тях осигурителен стаж, положен след пенсионирането или след последното преизчисляване на пенсията.“

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група нар. пр:

В § 5, т. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Уводното изречение се променя на „В преходните и заключителните разпоредби се създават § 22 ч и 22ц:“

2. Текстът се допълва с § 22ц:

„§ 22ц. (1) За периода на въведеното с решение от 13 март 2020 г. на Народното събрание на Република България извънредно положение Националният осигурителен институт превежда 60 на сто от размера на

осигурителния доход за месец януари 2020 г., за лица, осигурени по чл. 4, ал.1, т. 1 от КСО от осигурители, отговарящи на критерии, определени с акт на Министерски съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответното осигурено лице в срок до 5 работни дни въз основа на предоставена от Агенцията по заетостта писмена информация.

(2) Средствата, превеждани по реда ал. 1, са за сметка на фонд „Безработица“ на държавното обществено осигуряване.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Иван Вълков:

1. В § 5, т. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на проекта на Закон за мерките по време на извънредното положение, относно чл. 3а, ал. 1, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване, текстът на т. 2 да придобие следната редакция:

„2. Заявления, жалби и други документи във връзка с паричните обезщетения, помощи и пенсии, се подават по електронен път по реда на Закона за електронното управление чрез електронен подпис или с персонален идентификационен код, или чрез лицензиран пощенски оператор.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§. В Кодекса за социалното осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г.

и бр. 12, 35, 83 и 99 от 2019 г.) се правят следните допълнения:нения създава чл. 3а:

1. Създава се чл. 3а:

„Изпълнение на задължения при обявено извънредно положение

Чл. 3а. (1) При обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България:

1. нормативно определените срокове, предвидени за осигурените лица и пенсионерите, във връзка с прилагането на глави от четвърта до осма в част първа спират да текат;

2. заявления, жалби и други документи във връзка с паричните обезщетения, помощи и пенсии се подават по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги или с персонален идентификационен код, или чрез лицензиран пощенски оператор;

3. непроизнасянето в срок на длъжностните лица по чл. 40, ал. 3, чл. 54ж, ал. 1 и чл. 98, ал. 1 по причини, дължащи се на извънредното положение, не се счита за мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Документите по ал. 1, т. 2, подадени от осигурените лица и пенсионерите до 14 дни след края на извънредното положение в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, се считат за подадени в срок.“

2. В чл. 54а, ал. 3 накрая се добавя „подадено по електронен път с квалифициран електронен подпис или с персонален идентификационен код в Националния осигурителен институт, или на хартиен носител в съответната дирекция „Бюро по труда“.“

§ .. (1) По време на действие на този закон Националният осигурителен институт превежда 60 на сто от размера на осигурителния доход за месец януари 2020 г., за лица, осигурени по чл. 4, ал.1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване от осигурители, отговарящи на критерии, определени с акт на Министерски съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответния осигурител в срок до 5 работни дни въз основа на предоставена от Агенцията по заетостта писмена информация.

(2) Средствата, превеждани по реда ал. 1, са за сметка на фонд „Безработица“ на държавното обществено осигуряване.

(3) В случай че осигурителят не изплати пълния размер на трудовото възнаграждение на работниците и служителите, за които са получени средствата по ал. 1, той ги възстановява.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 5:

§ 5. В Кодекса за социалното осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г. и бр. 12, 35, 83 и 99 от 2019 г.) се правят следните допълнения:

1. Създава се чл. 3а:

„Изпълнение на задължения при обявено извънредно положение

Чл. 3а. (1) При обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България:

1. нормативно определените срокове, предвидени за осигурените лица и пенсионерите, във връзка с прилагането на част първа, глави от четвърта до осма спират да текат;

2. заявления, жалби и други документи във връзка с паричните обезщетения, помощи и пенсии се подават по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги или с персонален идентификационен код, или чрез лицензиран пощенски оператор;

3. непризнасянето в срок на длъжностните лица по чл. 40, ал. 3, чл. 54ж, ал. 1 и чл. 98, ал. 1 по причини, дължащи се на извънредното положение, не се смята за мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Документите по ал. 1, т. 2, подадени от осигурените лица и пенсионерите до 14 дни след отмяната на извънредното положение в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, се смятат за подадени в срок.“

2. В чл. 54а, ал. 3 накрая се добавя „подадено по електронен път с квалифициран електронен подпис или с персонален идентификационен код в Националния осигурителен институт, или на хартиен носител в съответната дирекция „Бюро по труда“.“

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ 7. (1) По време на действие на този закон Националният осигурителен институт превежда 60 на сто от размера на осигурителния доход за месец януари 2020 г., за лица, осигурени по чл. 4, ал.1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване от осигурители, отговарящи на критерии, определени с акт на Министерски съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответния осигурител в срок до 5 работни дни въз основа на предоставена от Агенцията по заетостта писмена информация.

(2) Средствата, превеждани по реда ал. 1, са за сметка на фонд „Безработица“ на държавното обществено осигуряване.

(3) В случай че осигурителят не изплати пълния размер на трудовото възнаграждение на работниците и служителите, за които са получени средствата по ал. 1, той ги възстановява.“

§ Личните пенсии, свързани с трудова дейност на лицата, които имат придобит осигурителен стаж след 31 декември 2018 г., но нямат подадено заявление по чл. 102, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване през 2019 г. и/или заявление по чл. 102, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване в периода от 1 януари 2020 г. до 13 март 2020 г., се произчисляват служебно, считано от 1 април 2020 г., с придобития от тях осигурителен стаж, положен след пенсионирането или след последното произчисляване на пенсията.

§ . (1) През 2020 г. сроковете по чл. 123, ал. 1, т. 5, чл. 123е, ал. 5, чл.190, ал. 1 и 2 и чл. 252, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване се удължават до 30 септември 2020 г.

(2) По време на действие на този закон сроковете по чл. 123а, ал. 8 от Кодекса за социално осигуряване спират да текат.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар. пр. Александър Иванов по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 6 след думите „По време на действие на този закон“ се добавя „но за срок не по-дълъг от три месеца“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат нови § 6, 7 и 8:

§ 6. (1) По време на действие на този закон, но за срок не по-дълъг от три месеца, Националният осигурителен институт превежда 60 на сто от размера на осигурителния доход за месец януари 2020 г., за лица, осигурени по чл. 4, ал.1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване от осигурители, отговарящи на критерии, определени с акт на Министерски съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответния осигурител в срок до 5 работни дни въз основа на предоставена от Агенцията по заетостта писмена информация.

(2) Средствата, превеждани по реда ал. 1, са за сметка на фонд „Безработица“ на държавното обществено осигуряване.

(3) В случай че осигурителят не изплати пълния размер на трудовото възнаграждение на работниците и служителите, за които са получени средствата по ал. 1, той ги възстановява.“

§ 7. Личните пенсии, свързани с трудова дейност на лицата, които имат придобит осигурителен стаж след 31 декември 2018 г., но нямат подадено заявление по чл. 102, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване през 2019 г. и/или заявление по чл. 102, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване в периода от 1 януари 2020 г. до 13 март 2020 г., се преизчисляват служебно, считано от 1 април 2020 г., с придобития от тях осигурителен стаж, положен след пенсионирането или след последното преизчисляване на пенсията.

§ 8. (1) През 2020 г. сроковете по чл. 123, ал. 1, т. 5, чл. 123е, ал. 5, чл.190, ал. 1 и 2 и чл. 252, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване се удължават до 30 септември 2020 г.

(2) По време на действие на този закон сроковете по чл. 123а, ал. 8 от Кодекса за социално осигуряване спират да текат.

§ 6. В Закона за хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 105 от 2018 г., изм., бр. 24 и 101 от 2019 г.) в чл. 21 се създават ал. 5 и 6:

„(5) В случай на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България документите по ал. 3 само с писмо с

известие за доставяне (обратна разписка) чрез лицензиран пощенски оператор или по електронен път съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014“, и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(6) До прекратяване на извънредното положение, в случай на заявена, но ненавременна установена необходимост на човека с увреждане не по негова вина, лицето има право на съответната подкрепа от датата на подаване на заявлението въз основа на заключенията от изготвената индивидуална оценка на потребностите.“

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ В Закона за хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 105 от 2018 г., изм., бр. 24 и 101 от 2019 г.) в чл. 23 се създава ал. 4:

„(4) При обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България при заявена, но не навременно установена необходимост на човека с увреждане лицето има право на вида подкрепа от датата на подаване на документите по чл. 21, ал. 3, въз основа на заключенията от изготвената индивидуална оценка на потребностите по чл. 20.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6, който става § 9:

§ 9. В Закона за хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 105 от 2018 г., изм., бр. 24 и 101 от 2019 г.) в чл. 22 се създава ал. 5:

„(5) При обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България при заявена, но не навременно установена необходимост на човека с увреждане лицето има право на вида подкрепа от датата на подаване на документите по чл. 21, ал. 3, въз основа на заключенията от изготвената индивидуална оценка на потребностите по чл. 20.“

§ 7. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 32 от 2011 г.; изм., бр. 55 от 2011 г.,

бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1, 12, 17, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г.) в преходните и заключителните разпоредби се създават § 21в, 21г и 21д:

„§ 21в. Срокът на валидност на документите за пребиваване на чужденци, издавани съгласно чл. 59, ал. 2, т. 1а, т. 2, т. 2а, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6, както и на документите по чл. 59, ал. 3, издавани на членовете на семейства на граждани на ЕС, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, и на документите, издавани съгласно чл. 59, ал. 4 на гражданите на ЕС, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, който изтича в периода от 1 януари 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаване документите се считат за валидни документи за пребиваване само на територията на Република България и удостоверяват само правото на пребиваване. По искане на лицето нов документ за пребиваване може да бъде издаден и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

§ 21г. Срокът на валидност на личните карти, който изтича в периода от влизане в сила на закона до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването личната карта е валиден идентификационен документ за самоличност само на територията на Република България. По искане на лицето нова лична карта може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

§ 21д. Срокът на валидност на свидетелствата за управление на моторно превозно средство, който изтича в периода от влизане в сила на закона до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването свидетелството за управление на моторно превозно средство е валиден индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство само на територията на Република България. По искане на лицето ново свидетелство за управление на моторно превозно средство може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.“

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ ... (1) Срокът на валидност на документите за пребиваване на чужденци, издавани съгласно чл. 59, ал. 2, т. 1а, т. 2, т. 2а, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от Закона за българските лични документи, както и на документите по чл. 59, ал. 3 от същия закон, издавани на членовете на семейства на граждани на Европейския съюз, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, ЕИП и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, и на документите, издавани съгласно чл. 59, ал. 4 от същия закон на гражданите на ЕС, на гражданите на държави - страни по Споразумението за ЕИП, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС имат право на свободно придвижване, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаване документите се смятат за валидни документи за пребиваване само на територията на Република България и удостоверяват само правото на пребиваване. По искане на лицето нов документ за пребиваване може да бъде издаден и преди изтичане на удължения 6 - месечен срок.

(2) Срокът на валидност на личните карти, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването личната карта е валиден идентификационен документ за самоличност само на територията на Република България. По искане на лицето нова лична карта може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

(3) Срокът на валидност на свидетелствата за управление на моторно превозно средство, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването свидетелството за управление на моторно превозно средство е валиден индивидуален удостоверятелен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство само на територията на Република България. По искане на лицето ново свидетелство за управление на моторно превозно средство може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок. “

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7, който става § 10:

§ 10. (1) Сроктът на валидност на документите за пребиваване на чужденци, издавани съгласно чл. 59, ал. 2, т. 1а, т. 2, т. 2а, т. 3, т. 4, т. 5 и т. 6 от Закона за българските лични документи, както и на документите по чл. 59, ал. 3 от същия закон, издавани на членовете на семейства на граждани на Европейския съюз, на членовете на семейства на гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване, и на документите, издавани съгласно чл. 59, ал. 4 от същия закон на гражданите на Европейския съюз, на гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаване документите се смятат за валидни документи за пребиваване само на територията на Република България и удостоверяват само правото на пребиваване. По искане на лицето нов документ за пребиваване може да бъде издаден и преди изтичане на удължения 6 - месечен срок.

(2) Сроктът на валидност на личните карти, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването личната карта е валиден идентификационен документ за самоличност само на територията на Република България. По искане на лицето нова лична карта може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.

(3) Сроктът на валидност на свидетелствата за управление на моторно превозно средство, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването свидетелството за управление на моторно превозно средство е валиден индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство само на

територията на Република България. По искане на лицето ново свидетелство за управление на моторно превозно средство може да се издаде и преди изтичане на удължения 6-месечен срок.“

§ 8. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г. и бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 24, ал. 3 се създават изречения трето и четвърто:

„Продължително пребиваващ чужденец в Република България, на който му изтича разрешеното продължително пребиваване, в случай че не подаде заявление в 14-дневния срок, не се счита за прекъсване за срока на обявено извънредно положение. Продължително пребиваващ чужденец, на който разрешеното продължително пребиваване изтича в срока на обявено извънредно положение може да влезе на територията на Република България без наличие на виза.“.

2. В чл. 40, ал. 1, т. 6 се създава изречение второ:

„Не се счита за отсъствие отсъствието на чужденеца, получил разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване от територията на държавите членки на ЕС за период от 12 последователни месеца за срока на обявено извънредно положение.“.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ 8. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г. и бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 24 се създава ал. 13:

„(13) Чужденец с разрешено продължително пребиваване в Република България, на който срокът за пребиваване изтича в срока на обявено извънредно положение може да подаде заявление за продължаване на пребиваването в 14-дневен срок след отмяна на извънредното положение, като срокът на обявеното извънредно положение не се счита за прекъсване, когато чужденецът подаде заявление за дългосрочно или постоянно пребиваване. Продължително пребиваващ чужденец, на който разрешеното продължително пребиваване изтича в срока на обявено извънредно положение може да влезе на територията на Република България без наличие на виза в 14-дневен срок след отмяната на извънредното положение.“

2. В чл. 40, ал. 1, т. 6 след думите „в случаите на“ се добавя „обявено извънредно положение или на“, а след думите „13 и 16;“ се добавя „за срока на обявено извънредно положение не се счита за отсъствие отсъствието на чужденеца, получил разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване от територията на държавите-членки на Европейския съюз за период от 12 последователни месеца;“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 8, който става § 11:

§ 11. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г. и бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 24 се създава ал. 13:

„(13) Чужденец с разрешено продължително пребиваване в Република България, на който срокът за пребиваване изтича в срока на обявено извънредно положение може да подаде заявление за продължаване на пребиваването в 14-дневен срок след отмяна на извънредното положение, като срокът на обявеното извънредно положение не се счита за прекъсване, когато чужденецът подаде заявление за дългосрочно или постоянно пребиваване. Продължително пребиваващ чужденец, на който разрешеното

продължително пребиваване изтича в срока на обявено извънредно положение може да влезе на територията на Република България без наличие на виза в 14-дневен срок след отмяната на извънредното положение.“

2. В чл. 40, ал. 1, т. 6 след думите „в случаите на“ се добавя „обявено извънредно положение или на“, а след думите „13 и 16;“ се добавя „за срока на обявено извънредно положение не се счита за отсъствие отсъствието на чужденеца, получил разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване от територията на държавите-членки на Европейския съюз за период от 12 последователни месеца;“.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ ... Възложителите, за които не е възникнало задължението за прилагане на платформата по чл. 39а, ал. 1 от ЗОП до влизане в сила на този закон, прилагат за обществени поръчки, открити до 1 месец след прекратяване на извънредното положение, реда за възлагане, действащ до 1 ноември 2019 г., освен разпоредбите на чл. 6, ал. 1, чл. 14, ал. 1, т. 5 и 7, чл. 20, ал. 1, чл. 21, ал. 2, чл. 54, ал. 1, т. 5, буква "а", чл. 100, ал. 3 и 12, чл. 107, т. 5 и 6, чл. 112, ал. 9 и 10, чл. 112а и чл. 149, ал. 1, т. 13 от ЗОП, които се прилагат в редакцията от 1 януари 2020 г.

§ 23. Законът влиза в сила от 13 март 2020 г., с изключение на § 7 и 12, и се прилага до отмяна на извънредното положение.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 12:

§ 12. Възложителите, за които не е възникнало задължението за прилагане на платформата по чл. 39а, ал. 1 от Закона за обществените поръчки до влизането в сила на този закон, прилагат за обществени поръчки, открити до един месец след отмяната на извънредното положение, реда за възлагане, действащ до 1 ноември 2019 г., с изключение на разпоредбите на чл. 6, ал. 1, чл. 14, ал. 1, т. 5 и 7, чл. 20, ал. 1, чл. 21, ал. 2, чл. 54, ал. 1, т. 5, буква "а", чл. 100, ал. 3 и 12, чл. 107, т. 5 и 6, чл. 112, ал. 9 и 10, чл. 112а и чл. 149, ал. 1, т. 13 от Закона за обществените поръчки, които се прилагат в редакцията от 1 януари 2020 г.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група нар. пр.:

Създава се § ...:

„§ ... В Закона за защита на потребителите (обн. ДВ. бр. 99 от 2005 г., изм. ДВ. бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., ... изм. ДВ. бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2 се създава т. 9:

„9. право на защита от необосновано високи цени по време на извънредно положение и бедствия.“.

2. Създава се Глава осма „а“ с чл. 177а и 177б:

„Глава осма „а“.

Право на защита от необосновано високи цени по време на извънредно положение и бедствия

Чл. 177а. Разпоредбите на тази глава се прилагат при обявено от Народното събрание извънредно положение или когато е настъпило бедствие, съгласно Закона за защита при бедствия.

Чл. 177б. (1) Всички стопански субекти са длъжни да предоставят на населението предлаганите от тях стоки и услуги на цени равни на средноаритметичните цени на предлаганите от тях стоки и услуги през последните три месеца преди настъпване на обстоятелствата по чл. 177а.

(2) Цени на предлаганите от тях стоки и услуги през последните три месеца преди настъпване на обстоятелствата по чл. 177а се доказват на база записите в касовите апарати или получените по банков или картов път плащания.

(3) При липса на записи в касовите апарати плащания по ал. 2 лицата по ал. 1 са длъжни да предоставят предлаганите от тях стоки на цени, завишени с не повече от 20 на сто от цените на придобиването им, а услугите - с не повече от 20 на сто от себестойността им.“.

3. Създава се чл. 225е:

„Чл. 225е. (1) За нарушение на чл. 177б на виновните лица се налага имуществена санкция в размер на 5 процента от оборота им през годината предхождаща настъпването на обстоятелствата по чл. 177а, а на представляващите ги физически лица глоба в размер от 20000 до 100000 лева.

(2) На юридическите лица, които имат пряк или косвен контрол върху лицата извършили нарушение по ал. 1 се налага имуществена санкция в размер на 7 процента от оборота им през годината предхождаща

настъпването на обстоятелствата по чл. 177а, а на представляващите ги физически лица глоба в размер от 30 000 до 200 000 лева.

(3) На физическите лица, които имат пряк или косвен контрол върху лицата, извършили нарушение по ал.1 се налага глоба в размер от 30 000 до 100 000 лева.

(4) При положение че лицата по ал.1 нямат дейност през годината, предхождаща настъпването на обстоятелствата, по чл. 177а им се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 100 000 лева.

(5) При положение че лицата по ал. 1 не могат да докажат цената на придобиване и себестойността на предлаганите от тях стоки и услуги, им се налага имуществена санкция в размер от 30 000 до 100 000 лв. “.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 9. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., бр. 13, 17, 50, 81, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 103 от 2017 г., бр. 7, 77 и 98 от 2018 г. и бр. 17, 42 и 94 от 2019 г.) в чл. 122, ал. 1 след думите „по чл. 109 и 111“ се добавя „по време на епидемия или пандемия“.

Предложение от нар. пр. Милен Михов и Александър Сабанов:

В § 9 на Преходни и заключителни разпоредби думите „на епидемия или“ да отпаднат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 9 и предлага да бъде отхвърлен.

§ 10. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77, 91 и 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г., бр. 38, 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.;

Решение № 3 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се създава чл. 51а:

„Извършване на работа от разстояние

Чл. 51а. (1) При наличие на форсмажорни обстоятелства за част или за всички държавни служители може да се въведе работа от разстояние в домашна среда, като се съобразят характера на работа и дейността на отделните звена и служители, съгласно функциите, определени в устройствените правилници и утвърдените длъжностни характеристики на служителите.

(2) Условията и редът за възлагане, изпълнение и контрол на работата от разстояние се определят със заповед на органа по назначаване.“

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ 10. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77, 91 и 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г., бр. 38, 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 51а:

„Извършване на работа от разстояние

Чл. 51а. (1) При обявено извънредно положение органът по назначаването може да възлага на служителя без негово съгласие работа от разстояние в домашна среда, като се съобразят характера на работа и дейността на отделните звена и служители, съгласно функциите, определени в устройствените правилници и утвърдените длъжностни характеристики на служителите.

(2) Условията и редът за възлагане, изпълнение и контрол на работата от разстояние се определят със заповед на органа по назначаване.“

2. Създава се чл. 64а:

„Ползване на отпуск при извънредно положение

Чл. 64а. При обявено извънредно положение и когато не може да се въведе работа от разстояние в домашна среда по чл. 51а, органът по назначаването е длъжен да разрешава ползването на платен годишен отпуск или на неплатен отпуск по искане на:

1. бременна служителка или служителка в напреднал етап на лечение ин-витро;

2. майка или осиновителка на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

3. служител, който е самотен баща или осиновител на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

4. служител с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

5. трудоустроен служител или служител, боледуващ от болест, определена в наредбата на министъра на здравеопазването по чл. 333, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда.

(2) Времето, през което се ползва отпуск по ал. 1, се признава за служебен стаж. “

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 10, който става § 13:

§ 13. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77, 91 и 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г., бр. 38, 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 51а:

„Извършване на работа от разстояние

Чл. 51а. (1) При обявено извънредно положение органът по назначаването може да възлага на служителя без негово съгласие работа от разстояние в домашна среда, като се съобразят характера на работа и дейността на отделните звена и служители, съгласно функциите, определени в устройствените правилници и утвърдените длъжностни характеристики на служителите.

(2) Условията и редът за възлагане, изпълнение и контрол на работата от разстояние се определят със заповед на органа по назначаване.“

2. Създава се чл. 64а:

„Ползване на отпуск при обявено извънредно положение

Чл. 64а. (1) При обявено извънредно положение и когато не може да се въведе работа от разстояние в домашна среда по чл. 51а,

органът по назначаването е длъжен да разрешава ползването на платен годишен отпуск или на неплатен отпуск по искане на:

1. бременна служителка или служителка в напреднал етап на лечение ин-витро;

2. майка или осиновителка на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

3. служител, който е самотен баща или осиновител на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

4. служител с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

5. трудоустроен служител или служител, боледуващ от болест, определена в наредбата на министъра на здравеопазването по чл. 333, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда.

(2) Времето, през което се ползва отпуск по ал. 1, се признава за служебен стаж.“

§ 11. В Закона за народните читалища (Обн. ДВ., бр.89 от 1996г., изм. ДВ. бр.95 от 1997г., изм. ДВ. бр.90 от 1999г., изм. ДВ. бр.28 и 94 от 2005г., изм. ДВ. бр.108 от 2006г., изм. ДВ. бр.42 и 74 от 2009г., изм. ДВ. бр.47 и 97 от 20Юг., изм. ДВ. бр.68 от 2013г., изм. ДВ. бр.74 от 2016г., изм. ДВ. бр.102 от 2017г., изм. ДВ. бр.7 от 2018г.) в чл. 26а се създава ал. 6:

„(6) В случай на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България, сроковете по ал. 4 и 5, които не са изтекли към момента на обявяването на извънредното положение, се считат удължени с един месец от датата на прекратяването му.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11, който става § 14.

§ 12. Председателите на читалищата представят в срок до 30 юни 2020 г. пред кмета на общината и общинския съвет доклад за осъществяваните читалищни дейности в изпълнение на програмата по чл. 26а, ал. 2 и за изразходваните от бюджета средства през 2019 г. Докладите на читалищата на територията на една община се обсъждат от общинския съвет на първото открито заседание след 30 юни 2020 г.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12, който става § 15.

§ 13. В Закона за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с

нефт и продукти от нефтен произход (ДВ, бр. 9 от 2020 г.) в § 25, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби думата „тримесечен“ се заменя с „четиримесечен“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13, който става § 16.

Предложение от нар. пр. Йордан Цонев и Хамид Хамид:

1. В преходните и заключителните разпоредби се създава §...:

§ ... Член 28, ал. 6 от Закона за вероизповеданията придобива следния вид:

„(6) В Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година се посочват наименованието на вероизповеданието и размерът на държавната субсидия. Държавната субсидия по ал. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква – Българска патриаршия, и на Мюсюлманското изповедание.“

2. В преходните и заключителните разпоредби се създава §...:

§... Параграф 19, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за вероизповеданията придобива следния вид:

„(1) За 2019 г. Министерският съвет одобрява държавна субсидия по чл. 28, ал. 2, т. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание, като субсидията е в размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице и размерът на субсидията по чл. 28, ал. 3 не може да бъде по-малък от 15 млн.лв. Необходимите средства за 2019 г. за държавната субсидия се одобряват като допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2019 г. по реда на чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси. Държавната субсидия за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква – Българска патриаршия, и Мюсюлманско изповедание.“

3. В преходните и заключителните разпоредби се създава §...:

§... Член 6, ал. 4, т. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. придобива следния вид:

„2. за мюсюлманското вероизповедание – на Мюсюлманско изповедание.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат § 17 и 18:

§ 17. В Закона за вероизповеданията (обн., ДВ, бр. 120 от 2002 г.; изм., бр. 33 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 61 и 79 от 2015 г., бр. 108 от 2018 г., бр. 29 и 34 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 28 ал. 6 се изменя така:

„(6) В Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година се посочват наименованието на вероизповеданието и размерът на държавната субсидия. Държавната субсидия по ал. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква – Българска патриаршия, и на Мюсюлманското изповедание.“

2. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията (обн., ДВ, бр. 108 от 2018 г., изм., бр. 29 от 2019 г.) в § 19 ал. 1 се изменя така:

„(1) За 2019 г. Министерският съвет одобрява държавна субсидия по чл. 28, ал. 2, т. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание, като субсидията е в размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице и размерът на субсидията по чл. 28, ал. 3 не може да бъде по-малък от 15 млн.лв. Необходимите средства за 2019 г. за държавната субсидия се одобряват като допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2019 г. по реда на чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси. Държавната субсидия за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква – Българска патриаршия, и Мюсюлманско изповедание.“

§ 18. В Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. (ДВ, бр. 100 от 2019 г.) в чл. 6, ал. 4 т. 2 се изменя така:

„2. За мюсюлманското вероизповедание – на Мюсюлманско изповедание“.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

Създават се:

§... Сроковете на заповедите за организационно и финансово подпомагане за извършване на дейности по асистирана репродукция, издадени по реда на чл. 7, т. 3 от Правилника за организацията на работа и дейността на Център за асистирана репродукция (обн., ДВ., бр. 21 от 2009 г., изм. и доп. бр. 58 от 2011 г., бр. 43, 56, 95 и 103 от 2012 г., бр. 13

от 2014 г., бр. 4 и 73 от 2018 г. и бр. 26 от 2019 г.), се удължават с 6 месеца, считано от деня на отмяна на извънредното положение.

§. Експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК за определяне на трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, при които срокът на инвалидност изтича по време на действие на този закон, продължават действието си до отмяна на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

§.. Протоколите за скъпоструващо лечение на хронично болни пациенти, чиито срок изтича по време на действие на този закон, се продължават служебно от Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), при условия и по ред, определени от НЗОК, до отмяна на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

§ ... В Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г., бр. 15, 30, 66, 68, 99, 104 и 106 от 2013 г., бр. 1, 98 и 107 от 2014 г., бр. 9, 72, 80 и 102 от 2015 г., бр. 17, 27, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 102 от 2017 г., бр. 18, 77, 91, 98 и 102 от 2018 г., бр. 24, 58, 99 и 101 от 2019 г. и бр. 23 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 61:

а) създава се нова ал. 6:

„(6) Обжалването по ал. 5 не спира изпълнението на заповедта. При обжалване чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс не се прилага.“;

б) досегашната ал. 6 става ал. 7.

2. В чл. 63 се създават ал. 7, 8 и 9:

„(7) Мерките по ал. 1 може да включват и временно спиране или ограничаване на експлоатацията или режима на работа на обекти с обществено предназначение и/или други обекти или услуги, предоставяни на гражданите при обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България.

(8) При въведени противоепидемични мерки по ал. 1 или 2, контактните лица на болните от заразни болести не могат да отказват извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест.

(9) При издаването и изпълнението на мерките по ал. 1 и 2 разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс не се прилагат.“

3. В чл. 63а се създава ал. 3:

„(3) При издаването и изпълнението на мерките по ал. 1 разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс не се прилагат.“

4. Създава се чл. 209а:

„Чл. 209а. (1) Който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 и 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер на 5 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице се налага имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

(3) Нарушенията по ал. 1 и 2 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция, длъжностни лица, определени от директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или длъжностни лица, определени от кметовете на общини.

(4) Наказателните постановления се издават съответно от директора на съответната регионална здравна инспекция, директора на съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи и кмета на съответната община.“

5. Създава се чл. 215а:

„Чл. 215а. (1) Контактно лице по чл. 63, ал. 8, което откаже извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест, се наказва с глоба от 50 до 500 лв.

(2) Лице по ал. 1, което отказва да се яви доброволно за извършване на изследване, се довежда принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на органите на държавния здравен контрол.“

§ 10. (1) Сроковете, установени в Закона за предучилищното и училищното образование, които са започнали да текат преди влизане в сила на Решението на Народното събрание на Република България за обявяване на извънредно положение (обн. ДВ, бр. 22 от 13.03.2020г.) спират да текат за периода на обявеното извънредно положение.

(2) Сроковете, определени в Закона за предучилищното и училищното образование може да бъдат променяни със заповед на министъра на образованието и науката, ако поради обявеното извънредно положение, не могат да бъдат спазени. Заповедта се публикува на интернет страницата на Министерството на образованието и науката.

§ . Сроковете, установени в Закона за развитието на академичния състав в Република България и в Закона за висшето образование, които са

започнали да текат преди влизане в сила на Решението на Народното събрание на Република България за обявяване на извънредно положение (обн. ДВ, бр. 22 от 13.03.2020г.) спират да текат за периода на обявеното извънредно положение.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В Закона за здравето:

1. В чл. 61:

а) ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато съществува заплаха за здравето на гражданите от болести извън посочените по ал. 1, министърът на здравеопазването може да разпреди задължителна изолация на болни, на заразноносителни, на контактни лица и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави.“

б) алинея 4 се изменя така:

„(4) Изолация и лечение на лица по ал. 2 може да се осъществява в домашни условия след преценка на съществуващия епидемичен риск от лекувания лекар или след консултация с епидемиолог или специалист по инфекциозни болести.“

2. Член 215 се изменя така:

„Чл. 215. Болен от заразна болест, посочена в чл. 61, както и контактното лице, което чрез изследване е с потвърдено носителство на заразна болест, посочена в чл. 61, който откаже или не изпълнява задължителна изолация и лечение, се наказва с глоба в размер на 5000 лв. Същото наказание се налага и на контактното лице, извън посоченото по изречение първо, както и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави, които откажат или не изпълняват задължителна изолация, съответно лечение. Лицата, отказали да се явят доброволно за изолация и лечение, както и лицата, които не изпълняват задължителна изолация, се довеждат принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на

органи на Държавния здравен контрол, на ръководителя на лечебното заведение за болнична помощ или на лекаря, насочил лицето за хоспитализация. “

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 19, 20, 21, 22, 23 и 24:

§ 19. Сроковете на заповедите за организационно и финансово подпомагане за извършване на дейности по асистирана репродукция, издадени по реда на чл. 7, т. 3 от Правилника за организацията на работа и дейността на Център за асистирана репродукция (обн., ДВ., бр. 21 от 2009 г., изм. и доп. бр. 58 от 2011 г., бр. 43, 56, 95 и 103 от 2012 г., бр. 13 от 2014 г., бр. 4 и 73 от 2018 г. и бр. 26 от 2019 г.), се удължават с 6 месеца от отмяната на извънредното положение.

§ 20. Експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК за определяне на трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, съответно експертните решения на ЦВМК към Военномедицинската академия за годност за военна служба и служба в доброволния резерв, при които срокът на инвалидност, съответно срокът на годност изтича по време на действие на този закон, продължават действието си по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

§ 21. Срокът на валидност на протоколите за скъпоструващо лечение на хронично болни пациенти, който изтича по време на действие на този закон, се удължава служебно от Националната здравноосигурителна каса за времето на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна при условия и по ред, определени от Националната здравноосигурителна каса.

§ 22. В Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г., бр. 15, 30, 66, 68, 99, 104 и 106 от 2013 г., бр. 1, 98 и 107 от 2014 г., бр. 9, 72, 80 и 102 от 2015 г., бр. 17, 27, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 102 от 2017 г., бр. 18, 77, 91, 98 и 102 от 2018 г., бр. 24, 58, 99 и 101 от 2019 г. и бр. 23 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 61:

а) ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато съществува заплаха за здравето на гражданите от болести извън посочените по ал. 1, министърът на здравеопазването може да разпорежи задължителна изолация на болни, на заразноносителите, на контактни лица и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави.“

б) алинея 4 се изменя така:

„(4) Изолация и лечение на лица по ал. 2 може да се осъществява в домашни условия след преценка на съществуващия епидемичен риск от лекуващия лекар или след консултация с епидемиолог или специалист по инфекциозни болести.“

2. В чл. 63 се създават ал. 7 и 8:

„(7) Мерките по ал. 1 може да включват и временно спиране или ограничаване на експлоатацията или режима на работа на обекти с обществено предназначение и/или други обекти или услуги, предоставяни на гражданите в случаи на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България.

(8) При въведени противоепидемични мерки по ал. 1 или 2, контактните лица на болните от заразни болести не може да откажат извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест.“

3. Създава се чл. 209а:

„Чл. 209а. (1) Който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директора на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер на 5 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице се налага имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

(3) Нарушенията по ал. 1 и 2 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция, длъжностни лица, определени от директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или длъжностни лица, определени от кметовете на общини.

(4) Наказателните постановления се издават съответно от директора на съответната регионална здравна инспекция, директора на съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи и кмета на съответната община.“

4. Член 215 се изменя така:

„Чл. 215. Болен от заразна болест, посочена в чл. 61, както и контактно лице, което чрез изследване е с потвърдено носителство на заразна болест, посочена в чл. 61, който откаже или не изпълнява задължителна изолация и лечение, се наказва с глоба в размер на 5000 лв. Същото наказание се налага и на контактно лице, извън посоченото по изречение първо, както и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави, които откажат или не изпълняват задължителна изолация, съответно лечение. Лицата, отказали да се явят доброволно за изолация и лечение, както и лицата, които не изпълняват задължителна изолация, се довеждат принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на органите на Държавния здравен контрол, на ръководителя на лечебното заведение за болнична помощ или на лекаря, насочил лицето за хоспитализация.“

5. Създава се чл. 215а:

„Чл. 215а. (1) Контактно лице по чл. 63, ал. 8, което откаже извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест, се наказва с глоба от 50 до 500 лв.

(2) Лице по ал. 1, което отказва да се яви доброволно за извършване на изследване, се довежда принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на органите на държавния здравен контрол.“

§ 23. (1) Сроковете, установени в Закона за предучилищното и училищното образование, които са започнали да текат преди влизането в сила на този закон, спират да текат до отмяната на извънредното положение.

(2) Сроковете, определени в Закона за предучилищното и училищното образование може да бъдат изменени със заповед на министъра на образованието и науката, ако поради обявеното извънредно положение, не може да бъдат спазени. Заповедта се публикува на интернет страницата на Министерството на образованието и науката.

§ 24. Сроковете, установени в Закона за развитието на академичния състав в Република България и в Закона за висшето

образование, които са започнали да текат преди влизането в сила на този закон, спират да текат до отмяната на извънредното положение.

Предложение от нар. пр. Менда Стоянова и група нар. пр.:

§ (1) През 2020 г. сроковете по чл. 92, ал. 2, 93, 217, ал. 2, 219, ал. 4 и 5, 241, ал. 2, 252, ал. 1, 253, 259, ал. 2 и 260 от Закона за корпоративното подоходно облагане се удължават до 30 юни 2020 г.

§ (1) За месеците от януари до юни 2020 г. включително, съответно за първо и второ тримесечие на 2020 г., данъчно задължените лица правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративния данък на базата на данъчната печалба, декларирана за 2018 г.

(2) Авансови вноски по ал. 1 не правят:

1. данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за 2018 година не превишават 300 000 лв.;

2. новоучредените през 2020 г. данъчно задължени лица с изключение на новоучредените в резултат на преобразуване по Търговския закон;

3. лицата, които за 2020 г. ще преотстъпват корпоративен данък по реда на глава двадесет и втора от Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) Месечни авансови вноски по ал. 1 се правят от данъчно задължени лица, чиито нетни приходи от продажби за 2018 г. превишават 3 000 000 лв.

(4) Тримесечни авансови вноски по ал. 2 се правят от данъчно задължени лица, които нямат задължение да правят месечни авансови вноски.

(5) Месечните авансови вноски за месеците от януари до юни 2020 г. включително се определят, както следва:

1. $AB \text{ месечна} = 0,5 \times ДП / 12 \times ДС$,

където:

$AB \text{ месечна}$ е месечната авансова вноска

$ДП$ е декларираната данъчна печалба за 2018 г.

$ДС$ е данъчната ставка на корпоративния данък

2020 (6) Тримесечните авансови вноски за първо и второ тримесечие на се определят както следва:

1. $AB \text{ тримесечна} = 0,5 \times ДП / 4 \times ДС$, където:

$AB \text{ тримесечна}$ е тримесечната авансова вноска

$ДП$ е декларираната данъчна печалба за 2018 г.

$ДС$ е данъчната ставка на корпоративния данък

(7) Определените по реда на ал. 5 и 6 авансови вноски се внасят в сроковете, посочени в чл. 90 от Закона за корпоративното подоходно облагане. Националната агенция за приходите изчислява служебно размера на дължимите авансови вноски и вписва размера им в данъчно осигурителната сметка.

(8) Не се допускат промени на авансовите вноски, определени по реда на ал. 5 и 6, с подавани от данъчно задължените лица декларации.

(9) Новоучредените през 2019 г. данъчно задължени лица, данъчно задължените лица, които за 2018 г. са декларирали данъчна загуба, и данъчно задължените лица, които не са задължени да извършват авансови вноски съгласно ал. 2, т. 1, могат да определят месечни авансови вноски за месеците от януари до юни 2020 г., включително, съответно за първо и второ тримесечие на 2020 г., по реда на чл. 86, съответно чл. 87 от Закона за корпоративното подоходно облагане. Определените по реда на предходното изречение авансови вноски се декларират в срок до 15 април 2020 г. в годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане за 2019 г., като ако лицето се ползва от срока по чл. 1, се попълва само тази част от нея, касаеща деклариране на авансови вноски за текущата година.

(10) Определените по реда на ал. 9 авансови вноски се внасят в сроковете, посочени в чл. 90 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

(11) Дължимите месечни, съответно тримесечни, авансови вноски от юли до декември 2020 г. включително, съответно за трето тримесечие на 2020 г., се определят по реда, предвиден в глава четирнадесета на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(12) В случаите по чл. 118 и чл. 147 от Закона за корпоративното подоходно облагане новоучредените през 2020 г. в резултат на преобразуване по Търговския закон данъчно задължени лица правят тримесечни авансови вноски по реда на глава четирнадесета на Закона за корпоративното подоходно облагане. Редът на глава четирнадесета на Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага и за новоучредените през 2020 г. данъчно задължени лица, които съгласно ал. 2, т. 2 не са задължени да правят авансови вноски.

(13) За 2020 г. лихвата по чл. 89 от Закона за корпоративното подоходно облагане се изчислява от 16 юли до 31 декември на съответната година, а за новоучредено дружество в резултат на преобразуване - от датата, следваща датата, на която изтича срокът за извършване на първата тримесечна авансова вноска, до 31 декември на годината на преобразуването.

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група нар. пр:

1. Създава се нов §.:

„§. 4. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн. ДВ. бр. 105 от 2006 г., изм. ДВ. бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., ... ДВ. бр. 18 от 2020 г.) в Глава двадесет и осма се създава чл. 210а:

„Чл. 210а. Не се облагат с данък върху разходите социалните разходи, разходите за лечение, материалните и нематериалните разходи на работодателя за работниците, предоставени по време на извънредна ситуация, епидемия или пандемия.“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Александър Иванов по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§.....В срок до 15 април 2020 г. данъчнозадължените лица, които съгласно чл. 83 от Закона за корпоративното подоходно облагане са задължени да правят месечни или тримесечни авансови вноски, подават декларация по образец за определяне на месечни или тримесечни авансови вноски за месеците от януари до юни 2020 г., съответно за първо и второ тримесечие на 2020 г., в която декларират прогнозната си данъчна печалба за 2020 г. и дължимите авансови вноски, определени по реда на глава четиринадесета от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 25:

§ 25. В срок до 15 април 2020 г. данъчнозадължените лица, които съгласно чл. 83 от Закона за корпоративното подоходно облагане са задължени да правят месечни или тримесечни авансови вноски, подават декларация по образец за определяне на месечни или тримесечни авансови вноски за месеците от януари до юни 2020 г., съответно за първо и второ тримесечие на 2020 г., в която декларират прогнозната си данъчна печалба за 2020 г. и дължимите авансови вноски, определени по реда на глава четиринадесета от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Предложение от нар. пр. Менда Стоянова и група нар. пр.:

§ .През 2020 г. отстъпка 5 на сто се прави на лицата, предплатили до 30 юни данъка върху недвижимите имоти за цялата година или данъка върху превозните средства за цялата година.

§....През 2020 г. срокът по чл. 47, ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се удължава до 30 юни.

(2) През 2020 г. срокът за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2019 г. от лицата по чл. 51, ал. 1 от същия закон се удължава до 30 юни.

(3) През 2020 г. отстъпката по чл. 53, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се ползва от лицата по чл. 51, ал. 1

от същия закон, ако декларацията е подадена и данъкът за донасяне е внесен в срок до 31 май 2020 г.

§. ... Лицата по чл. 51, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица прилагат съответно чл. 44, като срокът за подаване на декларацията по ал. 9 от същата разпоредба е до 30 април 2020 г.

§....За времето на действие на обявено извънредно положение на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България:

1. срокът по чл. 171, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага;

2. давността по чл. 172, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече;

3. срокът по чл. 193, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече;

4. не се образува изпълнително производство по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен когато е необходимо да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, или може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда;

5. принудителното изпълнение по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се спира, като се начисляват лихви за срока на спирането; извършените до спирането действия запазват силата си; след спирането публичният изпълнител не може да извършва нови изпълнителни действия, но може да извършва действия по обезпечаване на вземането, както и разпределение на суми, постъпили по изпълнителното дело; изпълнителното производство се възобновява след изтичане на срока, за който е обявено извънредното положение; преди изтичане на срока на извънредното положение изпълнителното производство се възобновява с разпореждане на публичния изпълнител по искане на длъжника, за изпълнение върху:

а) вземания и парични средства от банки;

б) вземания от трети лица;

в) вложени ценности в трезори, включително и върху

съдържанието в сейфове.

6. след реализиране на изпълнението по т. 5, букви „а“, „б“ и „в“ изпълнителното производство се спира;

7. срокът по чл. 246, ал. 10 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече.

§. ... При обявено извънредно положение на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България Агенция „Митници“ може да предоставя безвъзмездно задържани, иззети, отнети и изоставени стоки, които могат да послужат за защита на живота или здравето на хората, на лечебни заведения, Българския червен кръст, детски градини, училища, социални заведения, държавни и общински учреждения.

(2) Предоставянето се извършва със заповед на директора на Агенция „Митници“, в която се определят условията, редът и начинът на използване на предоставените стоки.

(3) Предоставянето по ал. 1 на акцизни стоки се извършва реда, определен в чл. XX.

§. XX При обявено извънредно положение на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България, директора на Агенция „Митници“ може със заповед да предоставя безвъзмездно задържан, иззет, отнет или изоставен етилов алкохол за дезинфекция на лечебни заведения, Българския червен кръст, детски градини, училища, социални заведения, държавни и общински учреждения. Предоставените акцизни стоки се освобождават от плащане на акциз.

§. ... (1) За количествата етилов алкохол, които към ...се съхраняват от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ или във външни съхранители за Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ и които количества са заделени преди 1 януари 2006 г., при придобиване на етиловия алкохол от:

1. лицензиран складодържател или лице-вложител в данъчен склад - същият се счита за поставен под режим отложено плащане на акциз;

2. лице, което не е лицензиран складодържател - акцизът се заплаща към момента на придобиването му от лицето което го придобива и се внася в държавния бюджет от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ в срок от 5 дни от придобиването.

(2) През периода на обявено извънредно положение на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България денатурирането на етилов алкохол по ал. 1 за цели, свързани с производството на дезинфекциращи препарати, е допустимо да се извърши преди извършването на продажба на лице по ал. 1, т. 2 и извън територията на данъчен склад, в присъствието на митнически служители, при подадено уведомление до компетентна териториална дирекция в срок 3 дни преди извършване на денатурирането.

(3) При придобиването от лице по ал. 1, т. 2 на денатуриран етилов алкохол по ал. 2, количествата денатуриран етилов алкохол се освобождават от облагане с акциз.

§. ... През 2020 г. сроковете по чл. 8, ал. 1 и чл. 20 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор се удължават с един месец.

§. ... През 2020 г. сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Закона за счетоводството се удължават до 30 септември 2020 г., а срокът по чл. 38, ал. 9, т. 2 от същия закон се удължава до 30 юни 2020 г.

§ През 2020 г. сроковете за разработване и одобряване от Министерския съвет на макроикономическата прогноза, средносрочната бюджетна прогноза, Конвергентната програма и Националната програма за реформи се удължават до 31 октомври 2020 г., освен ако друго не произтича от промяна на сроковете, свързани с ангажиментите на страната по чл. 121 и чл. 126 от ДФУЕС, включително и от вторичното законодателство, прието на тези правни основания.

§. ... (1) През 2020 г. на държавните и другите служители в администрацията на изпълнителната власт не се изплащат средства за представително облекло.

(2) В администрациите, в които са изплатени средства за представително облекло, получените суми се удържат от заплатата на служителя без негово съгласие като общият размер на месечните удържки не може да надвишава размера, установен в Гражданския процесуален кодекс.

(3) Съответните първостепенни разпоредители с бюджет да извършат по бюджетите си произтичащите от ал. 1 намаление в разходите и промени по бюджетното взаимоотношение с централния бюджет, а министърът на финансите да извърши промените по централния бюджет за 2020 г.

(4) Алинеи 1 - 3 не се прилагат за общинската администрация.

§. ... През 2020 г. първата част на държавната субсидия по чл. 25 от Закона за политическите партии се предоставя до 30 юни 2020 г.

§ ... В § 5 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение на Закона за политическите партии (ДВ, бр. 50 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 4, т. 2 думите „в рамките до една година от влизането в сила на този закон“ се заменят с „до 31 декември 2020 г.“.

2. В ал. 5 и 6 думите „до 31 декември 2020 г.“ се заменят с „до 31 януари 2021 г.“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Александър Иванов по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 29, т. 5 думите „като се начисляват лихви за срока на спирането“ се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Мария Илиева по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§ .2. През 2020 г. сроковете по чл. 8, ал. 1 и чл. 20 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор се удължават с един месец.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат § 26 -36 :

§ 26. През 2020 г. отстъпка 5 на сто се прави на лицата, предплатили до 30 юни данъка върху недвижимите имоти за цялата година или данъка върху превозните средства за цялата година.

§ 27. През 2020 г. срокът по чл. 47, ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се удължава до 30 юни.

(2) През 2020 г. срокът за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2019 г. и за внасяне на дължимия по декларацията данък върху годишната данъчна основа от лицата по чл. 51, ал. 1 от същия закон се удължава до 30 юни.

(3) През 2020 г. отстъпката по чл. 53, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се ползва от лицата по чл. 51, ал. 1 от същия закон, ако декларацията е подадена и данъкът за довносяне е внесен в срок до 31 май 2020 г.

§ 28. Лицата по чл. 51, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица прилагат съответно § 24, като срокът за подаване на декларацията по чл. 51, ал. 9 от същия закон е до 30 април 2020 г.

§ 29. До отмяна на извънредното положение:

1. срокът по чл. 171, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага;

2. давността по чл. 172, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече;

3. срокът по чл. 193, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече;

4. не се образува изпълнително производство по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен когато е необходимо да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, или може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда;

5. принудителното изпълнение по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се спира; извършените до спирането действия запазват силата си; след спирането публичният изпълнител не може да извършва нови изпълнителни действия, но може да извършва действия по обезпечаване на вземането, както и разпределение на суми, постъпили по изпълнителното дело; изпълнителното производство се възобновява след изтичане на срока, за който е обявено извънредното положение; преди изтичане на срока на

извънредното положение изпълнителното производство се възобновява с разпореждане на публичния изпълнител по искане на длъжника, за изпълнение върху:

- а) вземания и парични средства от банки;
- б) вземания от трети лица;
- в) вложени ценности в трезори, включително и върху съдържанието в сейфове.

6. след реализиране на изпълнението по т. 5, букви „а“, „б“ и „в“ изпълнителното производство се спира;

7. срокът по чл. 246, ал. 10 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече.

§ 30. По време на действие на този закон Агенция „Митници“ може да предоставя безвъзмездно задържани, иззети, отнети и изоставени стоки, които могат да послужат за защита на живота или здравето на хората, на лечебни заведения, Българския червен кръст, детски градини, училища, социални заведения, държавни и общински учреждения.

(2) Предоставянето се извършва със заповед на директора на Агенция „Митници“, в която се определят условията, редът и начинът на използване на предоставените стоки.

(3) Предоставянето по ал. 1 на акцизни стоки се извършва по реда, определен в ал. 4.

(4) По време на действие на този закон директорът на Агенция „Митници“ може със заповед да предоставя безвъзмездно задържан, иззет, отнет или изоставен етилов алкохол за дезинфекция на лечебни заведения, Българския червен кръст, детски градини, училища, социални заведения, държавни и общински учреждения. Предоставените акцизни стоки се освобождават от плащане на акциз.

§ 31. (1) За количествата етилов алкохол, които до влизането в сила на този закон се съхраняват от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ или във външни съхранители за Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ и които количества са заделени преди 1 януари 2006 г., при придобиване на етиловия алкохол от:

1. лицензиран складодържател или лице-вложител в данъчен склад - същият се счита за поставен под режим отложено плащане на акциз;

2. лице, което не е лицензиран складодържател – акцизът се заплаща към момента на придобиването му от лицето което го

придобива и се внася в държавния бюджет от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ в срок от 5 дни от придобиването.

(2) По време на действие на този закон денатурирането на етилов алкохол съхраняван от Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ или във външни съхранители за Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ за цели, свързани с производството на дезинфекциращи препарати на основата на етилов алкохол, е допустимо да се извърши преди извършването на придобиването на лице по ал. 1, т. 2 и извън територията на данъчен склад, в присъствието на митнически служители, при подадено уведомление до компетентна териториална дирекция преди извършване на денатурирането.

(3) При придобиването на:

1. денатуриран по общ метод етилов алкохол по ал. 2, количествата денатуриран етилов алкохол се освобождават от облагане с акциз.

2. денатуриран по специален метод етилов алкохол по ал. 2, количествата денатуриран етилов алкохол се освобождават от облагане с акциз само ако са придобити от лице притежаващо удостоверение на освободен от акциз краен потребител.

§ 32. През 2020 г. сроковете по чл. 8, ал. 1 и чл. 20 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор се удължават с един месец.

§ 33. През 2020 г. сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Закона за счетоводството се удължават до 30 септември 2020 г., а срокът по чл. 38, ал. 9, т. 2 от същия закон се удължава до 30 юни 2020 г.

§ 34. През 2020 г. сроковете за разработване и одобряване от Министерския съвет на макроекономическата прогноза, средносрочната бюджетна прогноза, Конвергентната програма и Националната програма за реформи се удължават до 31 октомври 2020 г., освен ако друго не произтича от промяна на сроковете, свързани с ангажиментите на страната по чл. 121 и чл. 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз, включително и от вторичното законодателство, прието на тези правни основания.

§ 35. През 2020 г. първата част на държавната субсидия по чл. 25 от Закона за политическите партии се предоставя до 30 юни 2020 г.

§ 36. В § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за политическите партии (ДВ, бр. 50 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 4, т. 2 думите „в рамките до една година от влизането в сила на този закон“ се заменят с „до 31 декември 2020 г.“.

2. В ал. 5 и 6 думите „до 31 декември 2020 г.“ се заменят с „до 31 януари 2021 г.“.

Предложение от нар. пр. Валери Симеонов:

В Закона за лечебните заведения, в чл. 18 се създава нова ал. 7:

„(7) При обявено извънредно положение със заповед на министъра на здравеопазването може да се предостави възможност лицата по чл. 18, ал. 1, както и лицата, по Наредба № 1/31.01.2014, глава 2, т. 7, да извършват имунохроматографски скринингови тестове.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ ... В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г., изм. и доп., бр. 88, 113 и 114 от 1999 г., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г., Решение № 11 от 21.05.2001 г. на Конституционния съд на Република България- бр. 51 от 2001 г., изм. и доп., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г. и бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г. и бр. 13, 24, 42 и 101 от 2019 г.) в чл. 94 се създават ал. 3 и 4:

„(3) В случаите по ал. 1 министърът на здравеопазването, главният държавен здравен инспектор и директорите на регионалните здравни инспекции може да издават мерки за лечебните заведения.

(4) При издаването и изпълнението на мерките по ал. 1 и 3 разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс не се прилагат.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Явор Нотев по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Алинея 4 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 37:

§ 37. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г., изм. и доп., бр. 88, 113 и 114 от 1999 г., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г., Решение № 11 от 21.05.2001 г. на Конституционния съд на Република България- бр. 51 от 2001 г., изм. и доп., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г. и бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г. и бр. 13, 24, 42 и 101 от 2019 г.) в чл. 94 се създава ал. 3 :

„(3) В случаите по ал. 1 министърът на здравеопазването, главният държавен здравен инспектор и директорите на регионалните здравни инспекции може да прилагат мерки на лечебните заведения.“

Предложение от нар. пр. Милен Михов и Александър Сабанов:

В Преходни и заключителни разпоредби се създава нов § . със следния текст:

„§ ... В закона за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г., бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г. и бр. 13, 17 и бр. 60 от 2019 г.)“ се правят следните промени:

1. В чл. 147 се създава ал. 3а:

Вариант 1: „В случаите на обявяване на извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България, сроковете по ал. 3 спират да текат“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Менда Стоянова и група нар. пр.:

§. ... (1) До прекратяване на извънредното положение се спира откриването на обществени поръчки и конкурси за проект, а за откритите до влизането в сила на този закон сроковете спират да текат.

(2) Ал. 1 не се прилага, когато е необходимо неотложно възлагане за осигуряване на живота и здравето на гражданите, националната сигурност или отбраната на страната.

(3) При неотложни обстоятелства, извън случаите по ал. 2 обществени поръчки могат да се откриват след разрешение от министъра на финансите."

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Менда Стоянова и група нар. пр.:

§ . В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92-, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 9, 14 и 18 от 2020 г.) в чл. 12, ал. 1, т. 4 след думите „които съдържат" се добавя „тегловно повече от 0,65 на сто".

§ относно чл. 12, ал. 1, т. 4 се прилага и за заварените случаи, при които към датата на влизането в сила на този закон се осъществява дейност с тютюн за пушене (за лула и цигари).

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат § 38 и 39:

§ 38. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 9, 14 и 18 от 2020 г.) в чл. 12, ал. 1, т. 4 след думите „които съдържат" се добавя „тегловно повече от 0,65 на сто".

§ 39. Разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове се прилага и за заварените случаи, при които се осъществява дейност с тютюн за пушене (за лула и цигари) към влизането в сила на този закон.

Предложение от нар. пр. Корнелия Нинова и група нар. пр.:

2. Създава се нови § ...:

§ . В Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн. ДВ. бр. 77 от 1991 г., изм. ДВ. 24, 49 и 65 от 1995 г., ... ДВ. бр. 79 от 2019 г.) се създава чл. 28а:

„Чл. 28а. По изключение при обявено извънредно положение в страната се допуска провеждане на неприсъствени заседания на общинския съвет и на неговите комисии и приемане на неприсъствени решения по всички въпроси от компетентността на общинския съвет. Сроковете за изпращане на материалите и проектите за решения, процедурата и сроковете за приемане и удостоверяване на решенията, приети с неприсъствено гласуване се определят от председателя на общинския съвет.“

„§ ... В Закона за потребителския кредит (обн. ДВ., бр. 18 от 2010 г., изм. ДВ. бр. 58 от 2010 г., изм. ДВ. бр. 91 от 2012 г., ... изм. ДВ. бр. 17 от 2019 г.) в чл. 19, ал. 4 думата „пет“ се заменя с „три“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Стоян Божинов:

1. В преходни и заключителни разпоредби се създава нов § 14:

„§ 14. В Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ. бр.13 от 2016г., доп. бр.34 от 2016г., бр.63, 85, 96 от и 102 от 2017г., бр.7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 02 и 105 от 2018г., бр.17, 83 и 102 от 2019г., бр.23 от 2020г.) в чл. 13, ал. 1 се създава т. 22:

„22. при възлагане дейности по обезвреждане на опасни и болнични отпадъци.“

2. §2. Параграф 14 става §15.

Комисията подкрепя по принцип предложението, което е отразено в чл. 13.

Предложение от нар. пр. Менда Стоянова и група нар. пр.:

§ ... В Закона за обществените поръчки (обн. ДВ. бр. 13 от 2016 г., изм. и доп., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 102 и 105 от 2018 г., бр. 17, 22 и 102 от 2019 г. и бр. 23 от 2020 г.) в чл. 100, ал. 11 накрая се добавя „или по други обективни причини“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Даниела Дариткова и група нар. пр.:

§ 7. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г., изм. и доп., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 102 и 105 от 2018 г., бр. 17, 83 и 102 от 2019 г. и бр. 23 от 2020 г.) в чл. 13, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 21 се отменя.

2. Създава се т. 22:

„22. при възлагане на дейности по обезвреждане на опасни и болнични отпадъци.“

§ 8. Сроковете на разрешенията за извършване на дейности по чл. 1, ал. 1, т. 2, 3 и 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, които изтичат по време на действието на този закон, се удължават с два месеца, считано от считано от деня на отмяна на извънредното положение.

Комисията подкрепя по принцип предложението, като т. 2 е отразена в чл. 13.

Комисията предлага да се създадат § 40:

§ 40. Сроковете на разрешенията за извършване на дейности по чл. 1, ал. 1, т. 2, 3 и 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, които изтичат по време на действието на този закон, се удължават с два месеца от отмяна на извънредното положение.

Предложение от нар. пр. Анна Александрова и Красимир Ципов:

§ 1. В Закона за туризма (обн., ДВ, бр. 30 от 2013 г.; изм., бр. 68 и 109 от 2013 г., бр. 40 от 2014 г., бр. 9, 14 и 79 от 2015 г., бр. 20, 43, 59 и 75 от 2016 г., бр. 58, 85 и 96 от 2017 г., бр. 37, 77 и 86 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 21 от 2020г.) се правят следните допълнения:

1. През периода на обявено от Народното събрание извънредно положение разпоредбата на чл. 88, ал. 6 и чл. 89, ал. 8 в частта за срока за възстановяване на всички плащания - 14 дни след прекратяването на договора, спира своето действие. Сроковете за възстановяването на дължимите суми и плащания се договаря изрично между туроператора и пътуващия в споразумението. Туроператорът и пътуващият имат право да договорят и туристически ваучер за реализиране на пътуването до двадесет и четири месеца.

2. Временно се преустановяват през периода на обявено от Народното събрание извънредно положение.

3. Временно, през периода на обявено от Народното събрание извънредно положение се преустановяват:

3.1. всички туристически посещения в рамките на вътрешния туризъм;

3.2. всички организирани входящи туристически пътувания и свързани туристически услуги по смисъла на Закона за туризма, на територията на Република България;

3.3. всички организирани изходящи туристически пътувания и свързани туристически услуги, по смисъла на Закона за туризма, на български граждани извън страната през периода на обявено от Народното събрание извънредно положение;

3.4. организираните посещения представляващи допълнителни туристически услуги по смисъла на Закона за туризма.

4. Сроковете за произнасяне в производства по предоставяне на административни услуги по този закон спират да текат през периода на обявеното от Народното събрание извънредно положение;

5. Всички не внесени до този момент такси и такси, които следва да се заплащат по висящи процедури, съгласно Тарифата за таксите по чл. 69, ал. 3, са дължими при получаване на удостоверителните документи;

6. Когато крайният срок на удостоверенията и временните удостоверения за категоризация и сертификация изтичат през периода на обявеното извънредно положение, техният срок се удължава с три месеца, считано от крайната дата на приключване на обявеното от Народното събрание извънредно положение;

7. Преустановяват се всички проверки на място за установяване на съответствието с изискванията на закона за заявената категория и сертификация от експертни работни групи за периода на обявено от Народното събрание извънредно положение;

8. Преустановява се провеждането на изпити за правоспособност за екскурзоводи и планински водачи през периода на обявено от Народното събрание извънредно положение;

9. В условията на обявявано извънредно положение с Решение на Народното събрание, Експертните комисии по чл. 9 и чл. 14 от този закон могат да провеждат неприсъствени заседания по ел. поща или др. или заседанията да бъдат преустановени за срока на действие на обявено от Народното събрание извънредно положение;

Така изготвеното предложение, цели своевременно провеждане на неприсъствени заседания на експертните комисии по чл. 9 от ЗТ, а именно: Експертна комисия по регистрация на туроператори и туристически агенти, Експертна комисия категоризация на туристическите обекти, Експертна комисия по сертификация на туристическите обекти, Експертната комисия за определяне на степента на сложност на ски пистите, както и по чл. 14 от ЗТ -

Общинската експертна комисия по категоризация на туристическите обекти, за които кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице е категоризиращ орган по смисъла на чл.128 от ЗТ, което на свой ред ще допринесе за своевременно разглеждане на подадените документи. По този начин, не се преустановява работата на съответната експертна комисия, а едновременно с това се спазват и разпоредженията в Заповед № РД-01-124/13.03.2020 г. и Заповед № РД-01-127/16.03.2020 г., на министъра на здравеопазването.

§ 2. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Анна Александрова и Красимир Ципов:
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ КЪМ ЗАКОНА ЗА
УСТРОЙСТВОТО НА ЧЕРНОМОРСКОТО КРАЙБРЕЖИЕ

(обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г.; изм., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 19, 82 и 92 от 2009 г., бр. 45 и 82 от 2012 г., бр. 27, 28 и 66 от 2013 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 105 от 2013 г.; изм., бр. 40 и 98 от 2014 г., бр. 9, 61 и 101 от 2015 г., бр. 20 и 36 от 2016 г., бр. 58, 96 и 103 от 2017 г., бр. 28 от 2018 г., бр. 56 и 60 от 2019 г. и бр.21 от 2020г.)

§ 1. В Закона за устройството на Черноморското крайбрежие се правят следните допълнения:

1. През периода на обявено извънредно положение комисията по чл. 8ж може да приема условия и ред за провеждане на процедурата в съответствие с обявените мерки, в това число, но не само: да постави условия и срокове към всички участници за получаване и подаване на документи по електронен път или по пощата; да провежда откритите заседания по чл. 8л, ал. 5 през конферентна видео връзка или онлайн платформа или друга подходяща форма за комуникация в реално време; да удължи срока по чл. 8л, ал. 7 с технически необходимото време за запознаване с офертите и др. В тези случаи комисията е длъжна да спазва принципите на равнопоставеност и публичност при провеждане на процедурата.

2. Срокът по чл. 8о, ал. 1 се удължава със срока на обявеното извънредно положение.

3. Поради обявеното извънредно положение, сроковете на влезлите в сила концесионни и наемни договори, могат да бъдат удължени с подходящ срок до една година, за да се компенсира невъзможността за изпълнението им по време на летния сезон, без да се дължи допълнително плащане, независимо дали се надвишават нормативно установените

максимални срокове по този закон. Изменението за удължаване на срока на действие на концесионни договори в тези случаи се прави с приемане на решение на концедента.

4. През периода на извънредно положение комисията по чл. 43, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост може да приема условия и ред за провеждане на тръжната процедура в съответствие с обявените мерки, в това число, но не само: да постави условия и срокове към всички участници за получаване и подаване на документи по електронен път или по пощата; да провежда откритите заседания през конферентна видео връзка или онлайн платформа или друга подходяща форма за комуникация в реално време и др. В тези случаи комисията е длъжна да спазва принципите на равнопоставеност и публичност при провеждане на процедурата.

5. През периода на обявено извънредно положение срокът по чл. 55, ал. 1, чл. 57, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост се удължава със срока на обявеното извънредно положение.

6. В случаите на обявено извънредно положение, концесионерите и наемателите на съответните плажове могат да не изпълняват някои или всички задължителни дейности по чл. 7, ал. 2 за периода на извънредното положение след отправено мотивирано писмено искане до министъра на туризма и получаване на съответното разрешение за това при условия и срокове, посочени от последния.

7. Срокът по чл. 10, ал. 3 от Наредбата за водноспасителната дейност и обезопасяването на водните площи се удължава със срока на обявеното извънредно положение.

§ 2. Законът влиза в сила от датата на обнародването му в „Държавен вестник“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Димитър Лазаров по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

„§ В Закона за електронните съобщения се правят следните допълнения:

1. В чл. 251б, ал. 2 се създава изречение трето: „Данните по ал. 1, т. 6 се съхраняват и за нуждите на принудителното изпълнение на задължителната изолация и болничното лечение на лица по чл. 61 от Закона за здравето, които са отказали или не изпълняват задължителна изолация и лечение“.

2. В чл. 251в, ал. 2 се създава изречение второ: „В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето право да искат извършване на справка за

данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6, когато те са необходими за изпълнение на техните правомощия, имат Главна дирекция "Национална полиция", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи."

3. В чл. 251г, ал. 4 накрая се добавя „и в случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето“.

4. В чл. 251г¹ се правят следните допълнения:

а) В ал. 1 се създава изречение второ: „В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят незабавен достъп до данните по чл. 251б, ал. 1 въз основа на искане на съответния ръководител на структурите по чл. 251в, ал. 2, изречение второ.

б) В ал. 3 след думите „по чл. 251в, ал. 1“ се добавя „и чл. 251в, ал. 2, изречение второ“.

в) В ал. 4 след думите „по чл. 251в, ал. 1“ се добавя „и чл. 251в, ал. 2, изречение второ“.

5. Този параграф влиза в сила от деня на обнародване.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 41:

§ 41. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г. и бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 251б, ал. 2 се създава изречение трето: „Данните по ал. 1, т. 6 се съхраняват и за нуждите на принудителното изпълнение на задължителната изолация и болничното лечение на лица по чл. 61 от Закона за здравето, които са отказали или не изпълняват задължителна изолация и лечение.“

2. В чл. 251в, ал. 2 се създава изречение второ: „В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето право да искат извършване на справка за данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6, когато те са необходими за изпълнение на техните правомощия, имат Главна дирекция "Национална

полиция", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.“

3. В чл. 251г, ал. 4 накрая се добавя „и в случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето“.

4. В чл. 251г¹:

а) в ал. 1 се създава изречение второ: „В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят незабавен достъп до данните по чл. 251б, ал. 1 въз основа на искане на съответния ръководител на структурите по чл. 251в, ал. 2, изречение второ.“;

б) в ал. 3 след думите „по чл. 251в, ал. 1“ се добавя „и чл. 251в, ал. 2, изречение второ“;

в) в ал. 4 след думите „по чл. 251в, ал. 1“ се добавя „и чл. 251в, ал. 2, изречение второ“.

Предложение на нар. пр. Александър Иванов по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§ 42. През 2020 г. при съставяне на годишните финансови отчети за 2019 г. подписите по чл. 25, ал. 2 и 4 от Закона за счетоводството може да бъдат електронни подписи по смисъла на чл. 13 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Когато всички подписи върху годишния финансов отчет и одиторския доклад са електронни подписи, не се изисква полагането на професионалния печат на регистрирания одитор. В този случай върху годишния финансов отчет и одиторския доклад се вписва регистрационния номер на одитора от регистъра по чл. 20 от Закона за независимия финансов одит.

§ 43 (1) През 2020 г. срокът по:

1. член 62 ал. 3 от Закона за независимия финансов одит се удължава до 31 юли 2020 г.;

2. член 108, ал. 1, т. 9 от Закона за независимия финансов одит се удължава до 30 септември 2020 г.

§ 44. През 2020 г. срокът по чл. 126, ал. 1, т. 4 от Кодекса за застраховането се удължава до края на втория месец, следващ месеца, за който се отнасят.

§ 45. (1) През 2020 г.:

1. сроковете по чл. 77з, ал. 1, т. 5, сроковете по чл. 100б, ал. 8, чл. 100е, ал. 1, т. 2, чл. 100о, ал. 1 и 2, чл. 100о¹, ал. 1 и 2, чл. 115, ал. 1 и чл. 139, ал. 2, предложение второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 30 септември 2020 г.;

2. сроковете по чл. 100н, ал. 1 и 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 31 юли 2020 г.;

3. сроковете по чл. 77н, ал. 12 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до края на месеца, следващ отчетния период.

§ 46. През 2020 г. сроковете по чл. 128, ал. 4 и чл. 190, ал. 1, предложение първо от Закона за пазарите на финансови инструменти се удължават до 31 юли 2020 г.

§ 47. През 2020 г.:

1. сроковете по чл. 60, ал. 1, т. 1, чл. 92, ал. 1 и чл. 191, ал. 2, т. 1 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължават до 31 юли 2020 г.;

2. сроковете по чл. 60, ал. 1, т. 2, чл. 92, ал. 2 и чл. 191, ал. 2, т. 2 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължават до 30 септември 2020 г.;

3. задължението по чл. 64, ал. 2, изречение второ от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се изпълнява в срок до 7 работни дни от края на съответния отчетен период;

4. срокът по чл. 52 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължава на 20-дневен срок от извършване на нарушението;

5. срокът по чл. 51 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължава на 7 месеца от възникване на нарушението.

§ 48. В Закона за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 83 от 2019 г., изм., бр. 102 от 2019 г.) в § 82, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби цифрата „6“ се заменя с „12“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат § 42 -48:

§ 42. През 2020 г. при съставяне на годишните финансови отчети за 2019 г. подписите по чл. 25, ал. 2 и 4 от Закона за счетоводството може да бъдат електронни подписи по смисъла на чл. 13 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Когато всички подписи върху годишния финансов отчет и одиторския доклад са електронни подписи, не се изисква полагането на професионалния печат на регистрирания одитор. В този случай върху годишния финансов отчет и одиторския доклад се вписва регистрационния номер на одитора от регистъра по чл. 20 от Закона за независимия финансов одит.

§ 43 (1) През 2020 г. срокът по:

1. член 62 ал. 3 от Закона за независимия финансов одит се удължава до 31 юли 2020 г.;

2. член 108, ал. 1, т. 9 от Закона за независимия финансов одит се удължава до 30 септември 2020 г.

§ 44. През 2020 г. срокът по чл. 126, ал. 1, т. 4 от Кодекса за застраховането се удължава до края на втория месец, следващ месеца, за който се отнасят.

§ 45. (1) През 2020 г.:

1. сроковете по чл. 77з, ал. 1, т. 5, сроковете по чл. 100б, ал. 8, чл. 100е, ал. 1, т. 2, чл. 100о, ал. 1 и 2, чл. 100о¹, ал. 1 и 2, чл. 115, ал. 1 и чл. 139, ал. 2, предложение второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 30 септември 2020 г.;

2. сроковете по чл. 100н, ал. 1 и 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 31 юли 2020 г.;

3. сроковете по чл. 77н, ал. 12 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до края на месеца, следващ отчетния период.

§ 46. През 2020 г. сроковете по чл. 128, ал. 4 и чл. 190, ал. 1, предложение първо от Закона за пазарите на финансови инструменти се удължават до 31 юли 2020 г.

§ 47. През 2020 г.:

1. сроковете по чл. 60, ал. 1, т. 1, чл. 92, ал. 1 и чл. 191, ал. 2, т. 1 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължават до 31 юли 2020 г.;

2. сроковете по чл. 60, ал. 1, т. 2, чл. 92, ал. 2 и чл. 191, ал. 2, т. 2 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължават до 30 септември 2020 г.;

3. задължението по чл. 64, ал. 2, изречение второ от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се изпълнява в срок до 7 работни дни от края на съответния отчетен период;

4. срокът по чл. 52 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължава на 20-дневен срок от извършване на нарушението;

5. срокът по чл. 51 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължава на 7 месеца от възникване на нарушението.

§ 48. В Закона за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 83 от 2019 г., изм., бр. 102 от 2019 г.) в § 82, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби цифрата „6“ се заменя с „12“.

Предложение на нар. пр. Александър Иванов по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§...Сроковете и производствата по установяване, деклариране, внасяне, обезпечаване и събиране на задължения за мита, данъци, задължителни осигурителни вноски за ДОО, НЗОК, Учителския пенсионен фонд и фондовете за допълнително задължително пенсионно осигуряване, държавни и общински такси, регламентирани в Данъчно-осигурителен процесуален кодекс, закона за митниците, Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за данък върху добавената стойност, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване и Закона за хазарта не се променят, освен в случаите по § 25-31 от този закон.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 49:

§ 49. Сроковете и производствата по установяване, деклариране, внасяне, обезпечаване и събиране на задължения за мита, данъци, задължителни осигурителни вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване, здравното осигуряване, Учителския пенсионен фонд и фондовете за допълнително задължително пенсионно осигуряване, държавни и общински такси, регламентирани в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Закона за митниците, Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за данък върху добавената стойност, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване и Закона за хазарта не се променят, освен в случаите по § 25-31 от този закон.

Предложение на нар. пр. Димитър Лазаров и Явор Нотев по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§ 50. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г. и бр. 25, 44, 60, 61, 79 и 94 от 2019; Решение № 9 от 5.12.2019 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 2019 г.) се създава чл. 63а:

„Чл. 63а. (1) В случаите на обявено извънредно положение лични предпазни средства, медицински изделия, медицинска и лабораторна апаратура и хигиенни материали и консумативи - частна държавна собственост, може да се прехвърлят за временно безвъзмездно ползване на лечебни заведения по чл. 8-10, глава втора от Закона за лечебните заведения с акт на министъра на здравеопазването.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат § 50:

§ 50. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г. и бр. 25, 44, 60, 61, 79 и 94 от 2019; Решение № 9 от 5.12.2019 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 2019 г.) се създава чл. 63а:

„Чл. 63а. (1) В случаите на обявено извънредно положение лични предпазни средства, медицински изделия, медицинска и лабораторна апаратура и хигиенни материали и консумативи - частна държавна собственост, може да се прехвърлят за временно безвъзмездно ползване на лечебни заведения по чл. 8-10, глава втора от Закона за лечебните заведения с акт на министъра на здравеопазването.“

§ 14. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 14, който става § 51:

§ 51. Законът влиза в сила от 13 март 2020 г., с изключение на чл. 5, § 3, § 12, § 25 - 31.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:**

АННА АЛЕКСАНДРОВА